Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
№ 35
29 AUG. 1959
LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Toen ik van de week door het grote Duckstadse bos zwierf, zag ik daar Knabbel en Babbel met hun neus bijna op de grond over een bospaadje rennen.
„Hé, jongens!" riep ik. „Wat zijn jullie daar aan 't doen?"
„Dag Oom Donald," hijgde Babbel, „er is iets vreselijks gebeurd!"
„Ja nou!" zei Knabbel. „We hadden een heleboel eikels bij elkaar gehaald voor de winter en Babbel heeft die allemaal in een holle boom verstopt en nu zijn ze opeens verdwenen! Er is vast een dief geweest! Maar we zullen hem wel krijgen.... kijk, hier loopt z'n spoor, ziet u wel?"
„Dat is niet zo mooi! Vind je het goed als Ik met jullie mee ga?" vroeg ik.
„Natuurlijk! Graag zelfs, Oom Donald," zei hij en daar renden we met z'n drieën het bospaadje af, de voetsporen van de dief volgend.
Opeens bleef Knabbel, die voorop liep, boven op een heuvel staan om de omgeving 'ns goed te bekijken, maar Babbel, die alleen maar oog had voor 't spoor, zag het niet en stormde tegen hem op. WOEMP! Daar ging Knabbel, hals over kop tuimelde hij de heuvel af en botste met een doffe klap tegen een grote beuk onder aan de heuvel. Op 't zelfde ogenblik regende het eikels uit de holle stam van de boom!
„Hé! Moeten jullie 'ns komen kijken!" riep hij verbaasd naar boven. „We hebben onze eikels gevonden! Hier staan ook weer die voetafdrukken! Maar...."
„D-dat zijn mijn v-voetafd-drukken!" stotterde Babbel. „Grutjes, Knabbel, nu herinner ik 't me weer! Deze boom heb ik uitgezocht om onze wintervoorraad eikels in te verbergen.. Ik heb d-dus mijn eigen v-voetspoor gevolgd!"
„Nou, wat geeft het," zei Knabbel, „het voornaamste is dat we onze eikels terug hebben, wat u?"
„Nou en of, jongens," grinnikte ik. „Maar ik raad jullie aan, de volgende keer dat jullie weer een wintervoorraad aanleggen, 'n groot bord op de boom te spijkeren met: HIER LIGGEN ONZE EIKELS!!"
En lachend ging ik er vandoor.

OOM DONALD

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad

Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Hoofdkantoor, Huidenhoperstraat 10, Amsterdam-C, Postbus 497, Telefoon 36300.

Abonnementsprijs: Nederland 25 cent per week of f 3,25 per kwartaal. Losse nummers 35 cent. Voor België 30 fr. per 13 nummers. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396168, P.C.R. 80491. — Ned. Antillen, Suriname en Ned. Nieuw-Guinea f 14,— per jaar. Overig buitenland f 18,— per jaar. Girorekening. Uitsluitend indien U het blad per post ontvangt, gelieve U te storten op portefeuillerekening HIRE ten name van De Geïllustreerde Pers N.V., Amsterdam. Indien het blad door een wederverkoper bij U wordt aangeboden, gelieve U te storten op de rekening van het desbetreffende bijkantoor, waarvan wij of de wederverkoper U het gironummer zullen opgeven.

ATTENTIE! Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgever is het niet geoorloofd dit blad op te nemen in of te verbinden met verzamelwerken, reclamedrukwerken, enz. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved — Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 35

Negen pijlen wijzen naar negen verschillende voorwerpen. Zoek de langste pijl op en schrijf de eerste letter van het voorwerp dat door de pijl wordt aangewezen, op. Zoek daarna de op één na de langste pijl en doe hetzelfde. Ga zo door tot je alle pijlen gehad hebt. Als je de juiste volgorde hebt gekozen, zul je zien, dat de letters, die voor je op het papier staan, de naam vormen

van iets, dat je bij een brief nodig hebt. Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die voor 3 september aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.
Vergeet niet duidelijk je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 35".
Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 28.
Eerste prijs: Annelies Blaak, **Hilversum.** Tweede prijs: Frederika Noorman, **Dwingelo.**
3e t/m 12e prijs: Koen v. Duin, **Alkmaar**; Nelly Otten, **Oirschot**; Anneke Steginк, **Eefde**; Niesje van Grondelle, **Zeist**; Nellie ten Böhmer, **Renkum**; Rob Kevelom, **Enschede**; Lia Vennik, **Steenbergen**; Froukje Visser, **Leeuwarden**; J. F. Gleusteen, **Diemen**; Tonnie Imonse, **Hoofddorp.**
13e t/m 22e prijs: Aaltje v. d. Maten, **Oldebroek**; Jan v. d. Laan, **Rosmalen**; Paul v. Doornmalen, **A'dam**; Ria Geurts, **Jabeek**; A. v. d. Linden, **Dorst**; Ellie Barto, **R'dam**; Johnnie Thijssen, **Noordwijk a. Zee**; Nellie Busseher, **Den Haag**; Peter Nagtzaam, **Puttershoek**; Gud Worp, **Zwijndrecht.**
De oplossing van prijsvraag no. 33 luidt: **NOTENBALK.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Nu de vakantie bijna voorbij is, zie ik met spanning uit naar jullie briefjes, waarin staat hoe de vakantie was, wat je al zo hebt beleefd en wat jullie toekomstplannen zijn. Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Linksboven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal.
JOH. VERMEULEN, UTRECHT. Nou, toen heer Bommel hoorde, dat jij hem wel een beetje eigenwijs vond, werd hij niet eens boos! „Och," zei hij, „een heer van stand is nu eenmaal eigenwijs omdat hij heer is, als je begrijpt wat ik bedoel!" Ik begrijp 't niet.. jij wel?
MARLIESJE RIKKEN, BREDA. Wat een leuke tekening heb je op de achterkant van je brief gekrabbeld, Marliesje! En vertel eens, hebben jullie veel plezier met die club van jullie? Komen jullie vaak bij elkaar? En wat doen jullie dan zoal?
HANS TAZELAAR, TANGANJIKA. Wat zit jij een reuze eind van ons vandaan, Hans! Maar hoe ver weg je ook woont, je bent toch hartelijk welkom in onze vrienden- en vriendinnenkring, hoor! Kun je nu zelf alle verhalen in ons Vrolijk Weekblad al lezen?
NELLIE VAN KESSEL, SANTPOORT. Ik vind het toch wel erg knap van je dat je kunt tekenen, terwijl je op je bed ligt, Nellie! Hoe gaat het er mee? Ik moet de hartelijke groeten en de allerbeste wensen aan je overbrengen van iedereen hier in Duckstad!
RENZE BRONGERS, NIEUWBUINEN. Hoe bevalt het schilderen je, Renze? Je bent nu toch zeker wel aan je nieuwe baan gewend, hè? Jullie zullen het in deze tijd van het jaar vast wel druk hebben! Hoor ik nog eens wat van je?
WIM EN RINI BASTIAANSE, HEERLEN. Wat leuk dat jullie me ook weer eens geschreven hebben, jongens! Zijn jullie in de vakantie nog druk bezig geweest met leren zwemmen? En kunnen jullie het nu ook een beetje beter?

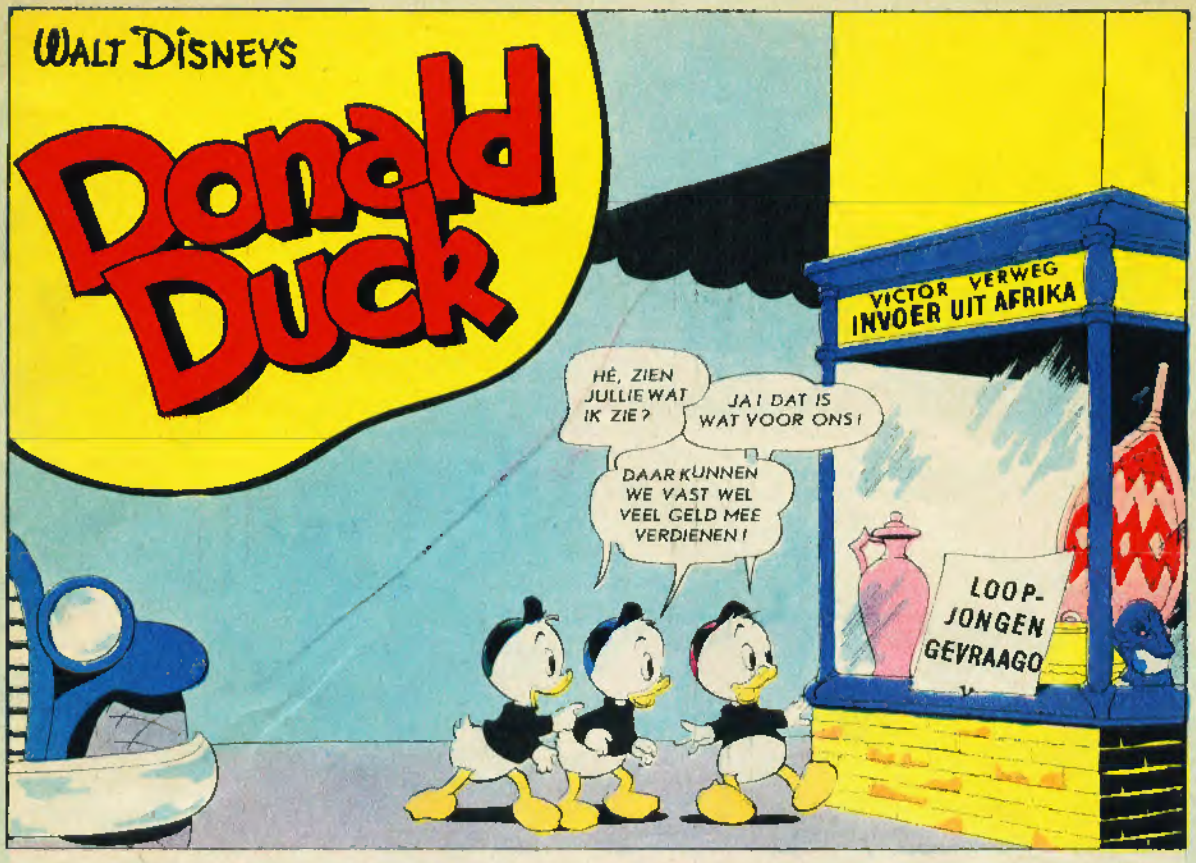
WALT DISNEYS
Donald Duck
VICTOR VERWEG
INVOER UIT AFRIKA
HÉ, ZIEN JULLIE WAT IK ZIE?
JA! DAT IS WAT VOOR ONS!
DAAR KUNNEN WE VAST WEL VEEL GELD MEE VERDIENEN!
LOOP-JONGEN GEVRAAGD

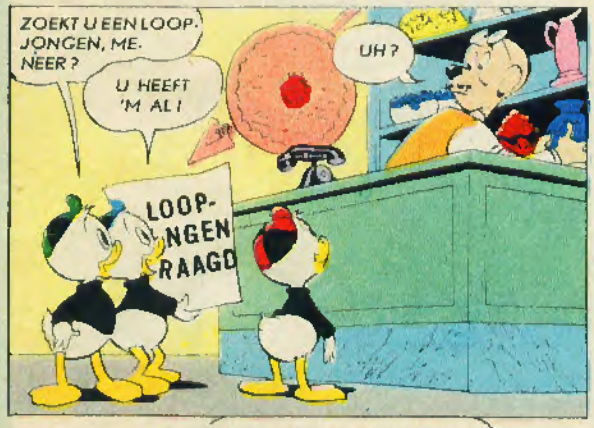
ZOEKT U EEN LOOP-JONGEN, MENEER?
U HEEFT 'M AL!
UH?
LOOP-JONGEN GEVRAAGD

WIJ ZULLEN 'T WEL DOEN!
HM, IK HEB MAAR ÉÉN JONGEN NODIG EN DIE MOET GROTER EN STERKER ZIJN DAN JULLIE!

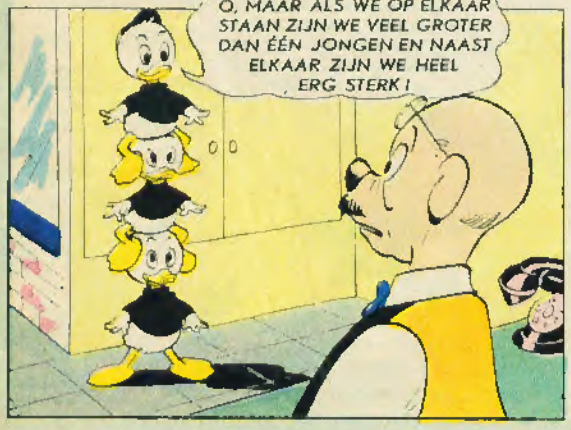
O, MAAR ALS WE OP ELKAAR STAAN ZIJN WE VEEL GROTER DAN ÉÉN JONGEN EN NAAST ELKAAR ZIJN WE HEEL ERG STERK!

BOVENDIEN ZIJN DRIE HOOFDEN BETER DAN ÉÉN!
VERGEET U NIET DAT WE ZES HANDEN HEBBEN!
JULLIE ZIJN VEEL TE JONG! GA MAAR WEG, HET KAN ECHT NIET!

HALLO? . . . AH, MENEER RINKELBEURS! . . . U WILT ER WEER EEN VAN HET AFRIKAANSE SOORT? . . . NATUURLIJK!
WACHT EENS EVEN, JONGENS. JULLIE KUNNEN LOOPJONGEN BIJ ME WORDEN . . . OP PROEF! DIT PAKJE MOETEN JULLIE BEZORGEN!
MAAR ER IS WEL HAAST BIJ, HOOR! HET MOET NAAR MENEER RINKELBEURS. WETEN JULLIE DIE TE WONEN?
JA ZEKER, MENEER!
ALS HET NIET BINNEN DE TWINTIG MINUTEN DAAR IS, GAAT ER IETS ERGS GEBEUREN. IK WEET NIET WAT . . .
WE ZIJN AL WEG!
BONK!
OOM DONALD!!
HÉ . . . KWIK, KWEK EN KWAK!
OEI! WIJ ZAGEN U HELEMAAL NIET, OOM DONALD! MAAR WE HEBBEN OOK ZO'N HAAST!
JA, WE HEBBEN EEN BAANTJE!
EEN BAANTJE! TJONGE, DAT IS NOG 'NS WAT! IK ZEG MAAR ZO: JONG GELEERD . . .
WE HEBBEN HAAST, OOM DONALD! BINNEN TWINTIG MINUTEN MOET HET PAKJE BEZORGD ZIJN!
KALM, JONGENS! HAASTIGE SPOED IS ZELDEN GOED! LUISTER EENS NAAR DE RAAD VAN EEN ERVAREN ZAKENMAN!
ALSTUBLIEFT, OOM DONALD, ZO KOMEN WE NOG TE LAAT!!

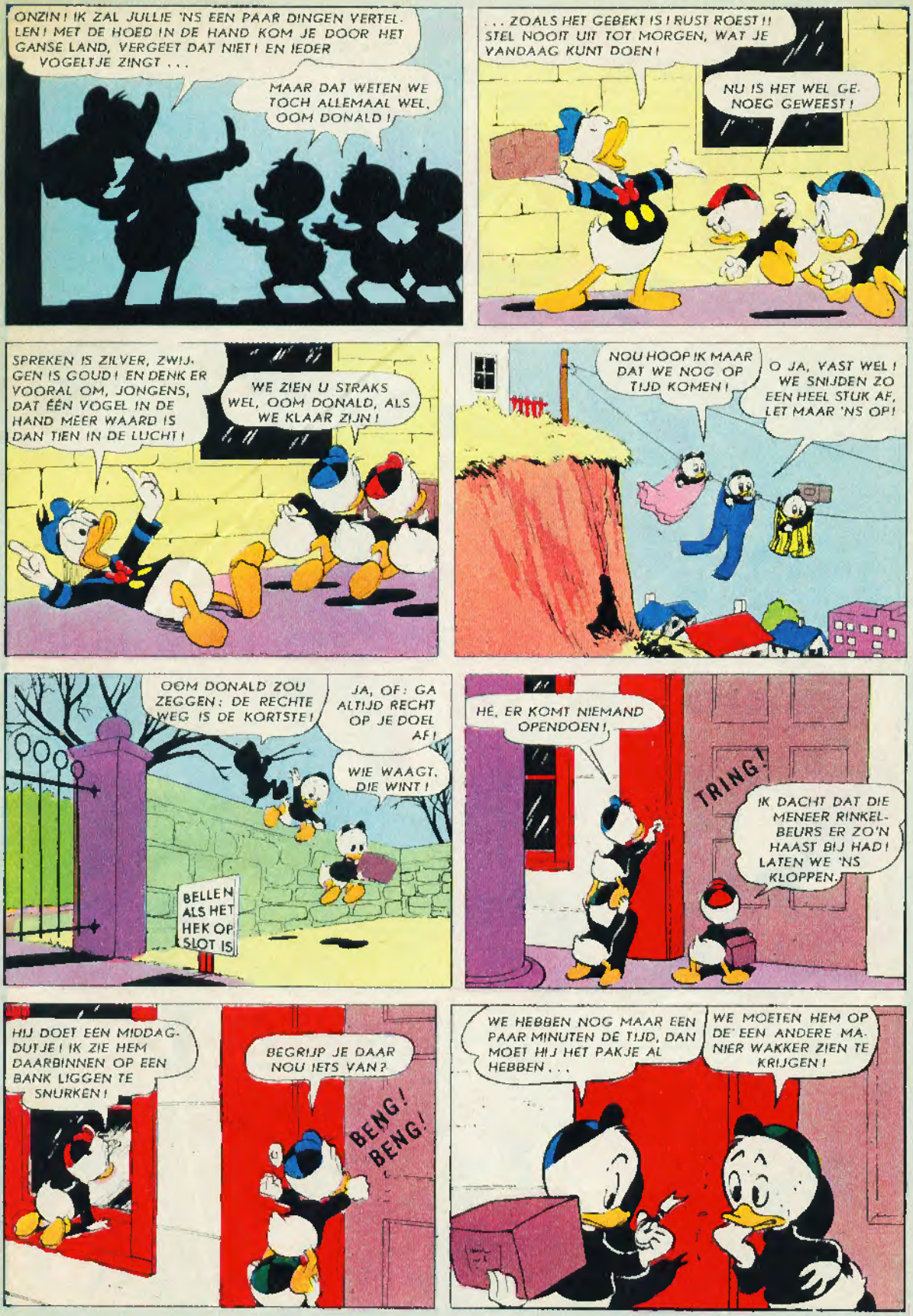
ONZIN! IK ZAL JULLIE 'NS EEN PAAR DINGEN VERTELLEN! MET DE HOED IN DE HAND KOM JE DOOR HET GANSE LAND, VERGEET DAT NIET! EN IEDER VOGELTJE ZINGT . . .
MAAR DAT WETEN WE TOCH ALLEMAAL WEL, OOM DONALD!
. . . ZOALS HET GEBEKT IS! RUST ROEST!! STEL NOOIT UIT TOT MORGEN, WAT JE VANDAAG KUNT DOEN!
NU IS HET WEL GENOEG GEWEEST!
SPREKEN IS ZILVER, ZWIJGEN IS GOUD! EN DENK ER VOORAL OM, JONGENS, DAT ÉÉN VOGEL IN DE HAND MEER WAARD IS DAN TIEN IN DE LUCHT!
WE ZIEN U STRAKS WEL, OOM DONALD, ALS WE KLAAR ZIJN!
NOU HOOP IK MAAR DAT WE NOG OP TIJD KOMEN!
O JA, VAST WEL! WE SNIJDEN ZO EEN HEEL STUK AF, LET MAAR 'NS OP!
OOM DONALD ZOU ZEGGEN: DE RECHTE WEG IS DE KORTSTE!
JA, OF: GA ALTIJD RECHT OP JE DOEL AF!
WIE WAAGT, DIE WINT!
BELLEN ALS HET HEK OP SLOT IS
HÉ, ER KOMT NIEMAND OPENDOEN!
TRING!
IK DACHT DAT DIE MENEER RINKELBEURS ER ZO'N HAAST BIJ HAD! LATEN WE 'NS KLOPPEN.
HIJ DOET EEN MIDDAGDUTJE! IK ZIE HEM DAARBINNEN OP EEN BANK LIGGEN TE SNURKEN!
BEGRIJP JE DAAR NOU IETS VAN?
BENG! BENG!
WE HEBBEN NOG MAAR EEN PAAR MINUTEN DE TIJD, DAN MOET HIJ HET PAKJE AL HEBBEN . . .
WE MOETEN HEM OP DE EEN ANDERE MANIER WAKKER ZIEN TE KRIJGEN!

FWIEP!
HIJ SLAAPT ZELFS DOOR 'T POLITIE-FLUITJE VAN KWIK HEEN!
OOM DONALD ZOU ZEGGEN: JE MOET DE STIER EENVOUDIG BIJ Z'N HORENS PAKKEN!
TJA, WE ZULLEN ONS MAAR IN HET HOL VAN DE LEEUW WAGEN!
DE DEUR ZIT NIET OP SLOT... WE GAAN GEWOON NAAR BINNEN EN SCHUDDEN HEM WAKKER!
HELP!
EEN LEEUW! D-DIE MENEER MENEER RINKELBEURS HEEFT EEN L-LEEUW IN HUIS!!
IK DENK NIET DAT HET MAKKELIJK ZAL ZIJN DIT PAKJE AAN HEM AF TE LEVEREN...
WAT ZOU ER GEBEUREN, ALS HET ONS 'NS NIET LUKT?!
MAAR INTUSSEN...
IK HEB GEZIEN DAT MIJN NEEFJES VOOR U AAN HET WERK ZIJN, MENEER VERWEG! NOU, U HAD HET HEEL WAT SLECHTER KUNNEN TREFFEN, HOOR! ZE ZIJN EERLIJK, VERSTANDIG EN VLUG!
ZE ZIJN NOG MAAR OP PROEF, MENEER DUCK!
HET VREEMDE IS, DAT DE LAATSTE VIJF JONGENS, DIE IK MET EEN PAKJE NAAR MENEER RINKELBEURS HEB GESTUURD, NOOIT ZIJN TERUGGEKOMEN!

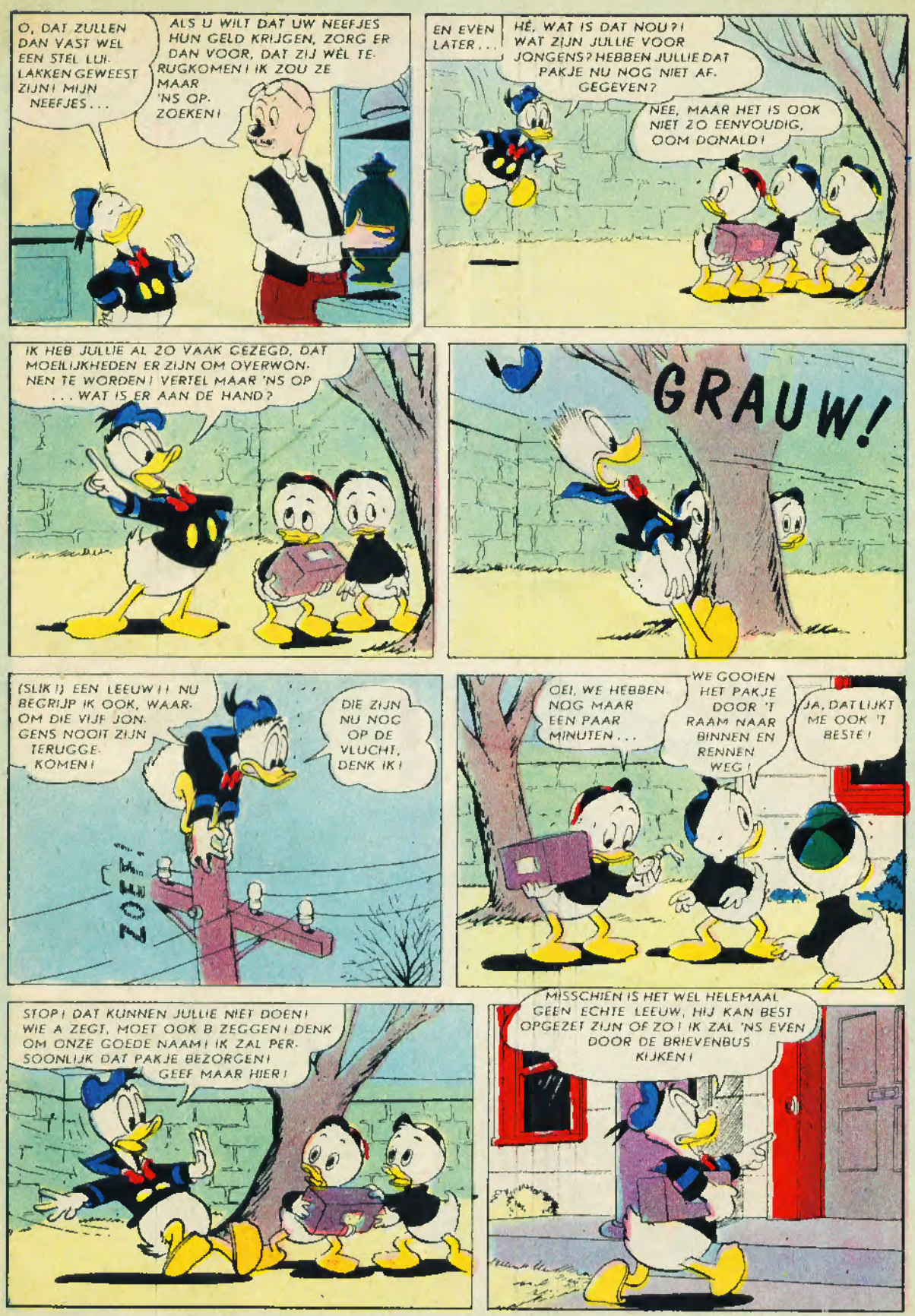
O, DAT ZULLEN DAN VAST WEL EEN STEL LUILAKKEN GEWEEST ZIJN! MIJN NEEFJES...
ALS U WILT DAT UW NEEFJES HUN GELD KRIJGEN, ZORG ER DAN VOOR, DAT ZIJ WÈL TERUGKOMEN! IK ZOU ZE MAAR 'NS OPZOEKEN!
EN EVEN LATER...
HÉ, WAT IS DAT NOU?! WAT ZIJN JULLIE VOOR JONGENS? HEBBEN JULLIE DAT PAKJE NU NOG NIET AF-GEGEVEN?
NEE, MAAR HET IS OOK NIET ZO EENVOUDIG, OOM DONALD!
IK HEB JULLIE AL ZO VAAK GEZEGD, DAT MOEILIJKHEDEN ER ZIJN OM OVERWONNEN TE WORDEN! VERTEL MAAR 'NS OP ... WAT IS ER AAN DE HAND?
GRAUW!
(SLIK!) EEN LEEUW!! NU BEGRIJP IK OOK, WAAROM DIE VIJF JONGENS NOOIT ZIJN TERUGGEKOMEN!
DIE ZIJN NU NOG OP DE VLUCHT, DENK IK!
ZOO
OEI, WE HEBBEN NOG MAAR EEN PAAR MINUTEN...
WE GOOIEN HET PAKJE DOOR 'T RAAM NAAR BINNEN EN RENNEN WEG!
JA, DAT LIJKT ME OOK 'T BESTE!
STOP! DAT KUNNEN JULLIE NIET DOEN! WIE A ZEGT, MOET OOK B ZEGGEN! DENK OM ONZE GOEDE NAAM! IK ZAL PERSOONLIJK DAT PAKJE BEZORGEN! GEEF MAAR HIER!
MISSCHIEN IS HET WEL HELEMAAL GEEN ECHTE LEEUW, HIJ KAN BEST OPGEZET ZIJN OF ZO! IK ZAL 'NS EVEN DOOR DE BRIEVENBUS KIJKEN!

WIL JIJ WEL 'NS GAUW TERUGGAAN NAAR JE MAND EN DAAR BLIJVEN LIGGEN DRUKTEMAKER!
KRAK!
GRRR!
KR-RAK!
HIER HELPT ALLEEN EEN SNELLE VLUCHT!
HIJ LOOPT LOS IN DE TUIN! NU KUNNEN WE NIET MEER BIJ HET HUIS KOMEN!
KALM NOU MAAR! IK HAAL GEWOON EEN PAAR STELTEN EN LOOP NAAR DAT BALKON!
VLUG DAN, OOM DONALD, ! ER IS HAAST BIJ!
EN EVEN LATER...
JA, JA, DAT HAD JE NIET GEDACHT, HÉ? NU KUN JE ER LEKKER NIET BIJ!
HÉ! STOP! NIET DOEN!! D-DAT IS GEMEEN!
WONK!

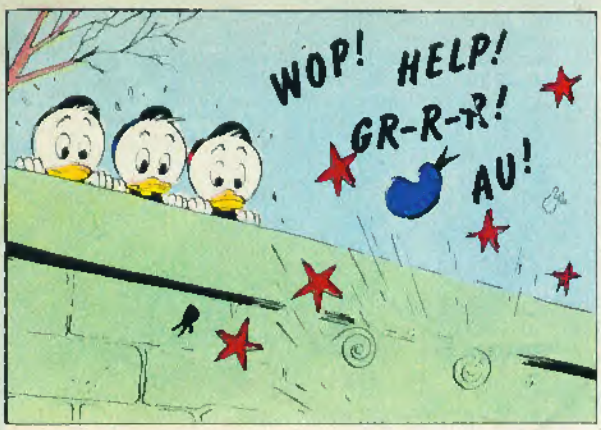
WOP! HELP!
GR-R-R!
AU!

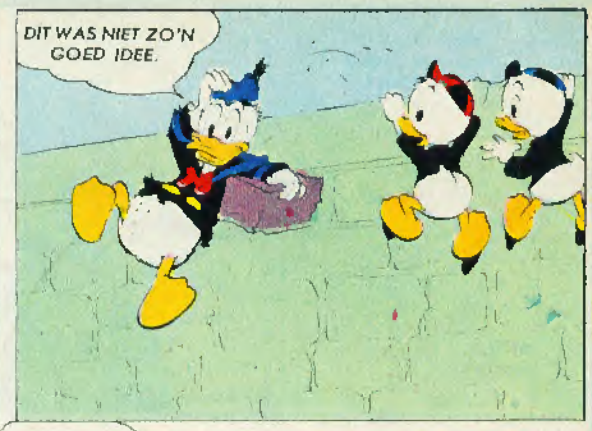
DIT WAS NIET ZO'N GOED IDEE.

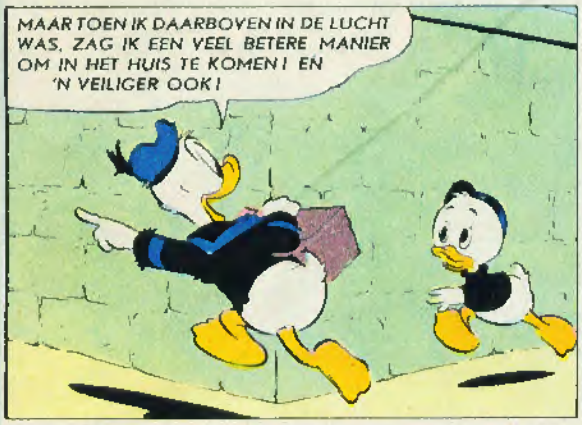
MAAR TOEN IK DAARBOVEN IN DE LUCHT WAS, ZAG IK EEN VEEL BETERE MANIER OM IN HET HUIS TE KOMEN! EN 'N VEILIGER OOK!

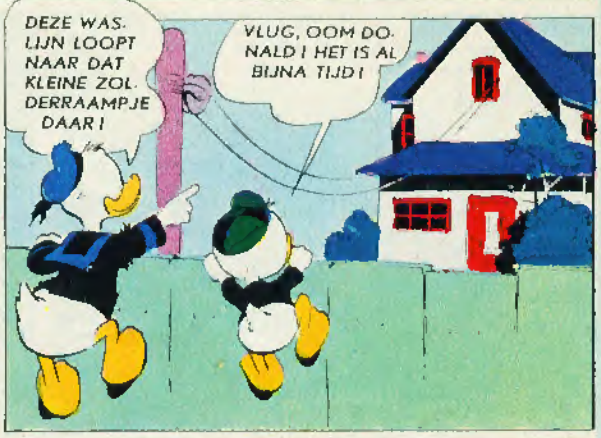
DEZE WAS-LIJN LOOPT NAAR DAT KLEINE ZOLDERRAAMPJE DAAR!
VLUG, OOM DONALD! HET IS AL BIJNA TIJD!

DIT DOET ME OPEENS DENKEN AAN HET SPREEKWOORD: WIE NIET STERK IS MOET SLIM ZIJN, EN DAT BEN IK!

G-GRUTJES! D-D-DE LEEUW!!

HOE KAN IEMAND NOU ZO'N BEEST VRIJ IN Z'N HUIS LATEN RONDLOPEN?!

H-HELP! HIJ DRAAIT ME GEWOON NAAR ZICH TOE, ALSOF IK EEN STUK WAS GOED BEN! HELP!

HÉ, IK HEB NOOIT GEWETEN, DAT OOM DONALD ZO GOED KON KOORDANSEN!
DAT IS GEEN DANSEN, MAAR VLIEGEN!

WIJ HEBBEN INTUSSEN AL IETS ANDERS BEDACHT, OOM DONALD! WIJ HEBBEN OM DE HOEK WAT ETEN VOOR DE LEEUW GEGEHAALD!

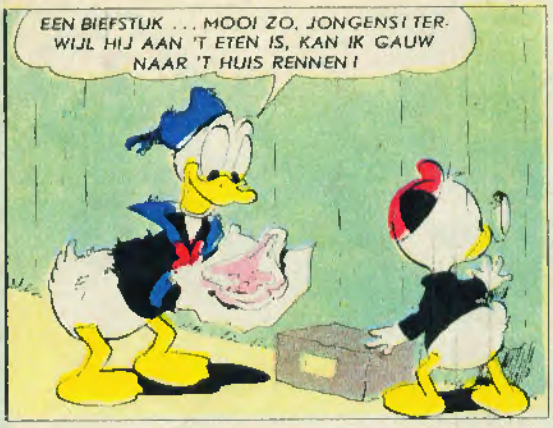
EEN BIEFSTUK ... MOOI ZO, JONGENS! TERWIJL HIJ AAN 'T ETEN IS, KAN IK GAUW NAAR 'T HUIS RENNEN!

HIER BEEST, VANGEN! EN DENK ER OM, DAT JE NU VOORLOPIG EEN BINDJE UIT DE BUURT BLIJFT!
KLETS!

ZO, ETENDE LEEUWEN BIJTEN NIET! HI! HI! HI! EN KATJES DIE MUIZEN, BRULLEN NIET!

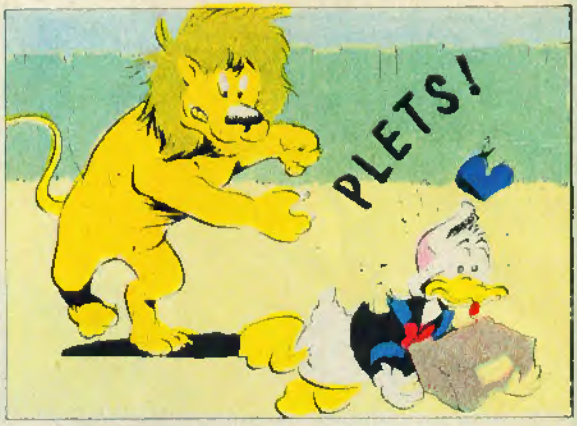
PLETS!

GRAUW!
N-NIET DOEN! IK DOE JOU OOK NIETS!

HET LUKTE NIET, JONGENS! NOU JA, WE HEBBEN IN IEDER GEVAL DIE BIEFSTUK TERUG!

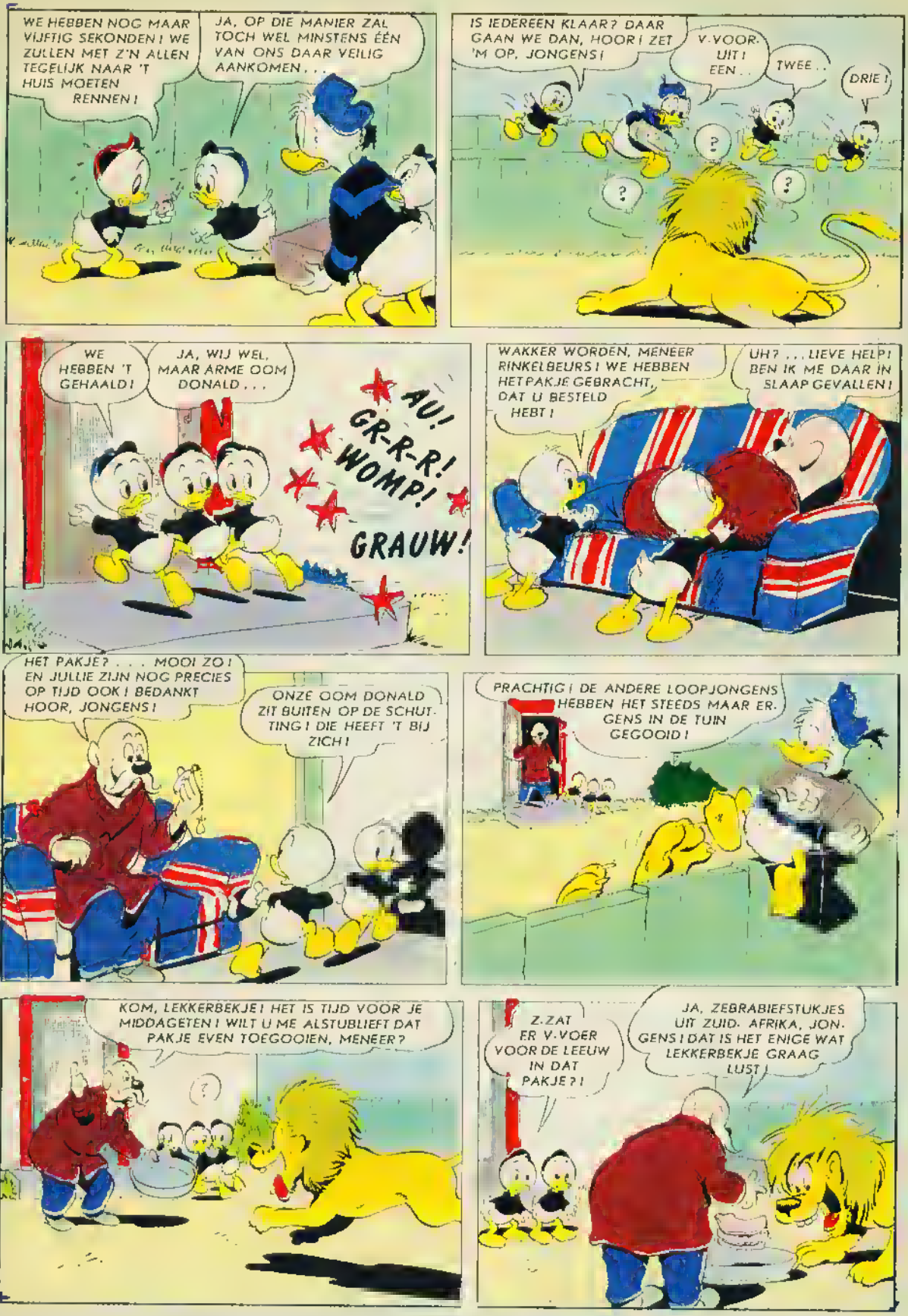
WE HEBBEN NOG MAAR VIJFTIG SEKONDEN! WE ZULLEN MET Z'N ALLEN TEGELIJK NAAR 'T HUIS MOETEN RENNEN!
JA, OP DIE MANIER ZAL TOCH WEL MINSTENS ÉÉN VAN ONS DAAR VEILIG AANKOMEN...
IS IEDEREEN KLAAR? DAAR GAAN WE DAN, HOOR! ZET 'M OP, JONGENS!
V-VOOR-UIT!
EEN..
TWEE..
DRIE!
?
?
?
WE HEBBEN 'T GEHAALD!
JA, WIJ WEL, MAAR ARME OOM DONALD...
AU!
GR-R-R!
WOMP!
GRAUW!
WAKKER WORDEN, MENEER RINKELBEURS! WE HEBBEN HET PAKJE GEBRACHT, DAT U BESTELD HEBT!
UH? ... LIEVE HELP! BEN IK ME DAAR IN SLAAP GEVALLEN!
HET PAKJE? ... MOOI ZO! EN JULLIE ZIJN NOG PRECIES OP TIJD OOK! BEDANKT HOOR, JONGENS!
ONZE OOM DONALD ZIT BUITEN OP DE SCHUTTING! DIE HEEFT 'T BIJ ZICH!
PRACHTIG! DE ANDERE LOOPJONGENS HEBBEN HET STEEDS MAAR ER. GENS IN DE TUIN GEGOOID!
KOM, LEKKERBEKJE! HET IS TIJD VOOR JE MIDDAGETEN! WILT U ME ALSTUBLIEFT DAT PAKJE EVEN TOEGOOIEN, MENEER?
?
Z-ZAT ER V-VOER VOOR DE LEEUW IN DAT PAKJE?!
JA, ZEBRABIEFSTUKJES UIT ZUID. AFRIKA, JONGENS! DAT IS HET ENIGE WAT LEKKERBEKJE GRAAG LUST!

HEEFT U DAT GEHOORD, OOM DONALD? DIE LEEUW ZOU U DUS WAARSCHIJNLIJK NIET EENS OPGEGETEN HEBBEN!
TJONGE, WAT BEN IK DAAR BLIJ OM! HAD HIJ DAT MAAR EERDER VERTELD!
IK HAD U NOG GRAAG ÉÉN DING WILLEN VRAGEN, MENEER RINKELBEURS. WAT ZOU ER VOOR ERGS ZIJN GEBEURD, ALS WE DAT PAKJE NIET OP TIJD BIJ U HADDEN AFGELEVERD?
DAN ZOU LEKKERBEKJE ZIJN GAAN HUILEN! EN GELOOFT U MIJ, ER BESTAAT OP DE HELE WERELD NIETS ERGERS DAN LEKKERBEKJE DIE AAN HET HUILEN IS!
EN ZO...
HIER ZIJN WE WEER, MENEER VERWEG! HET PAKJE IS VEILIG EN NETJES BEZORGD. WE WAREN NOG PRECIES OP TIJD OOK!
DAT IS FANTASTISCH, JONGENS!
ALSTUBLIEFT, HIER IS JULLIE LOON! EN OMDAT JULLIE HET ZO GOED GEDAAN HEBBEN, KRIJGEN JULLIE VAN MIJ EEN VASTE AANSTELLING! NOU?
DANK U WEL, MENEER, MAAR WIJ HEBBEN EEN VEEL BETER AANBOD GEKREGEN!
BEDOEL JE, DAT JULLIE VOOR DIE MENEER RINKELBEURS GAAN WERKEN!
NEE, NIET VOOR MENEER RINKELBEURS!
VOOR ONZE OOM DONALD! HIJ ZEGT DAT HIJ MEER KAN VERDIENEN ALS WIJ NIETS DOEN, DAN WANNEER HIJ ONS MOET HELPEN ALS WIJ WERKEN, ZIET U!
DAAROM BETAALT HIJ ONS ALS WE HELEMAAL NIETS UITVOEREN, TOT WE OUD GENOEG ZIJN OM AF TE KUNNEN MAKEN WAT WE BEGONNEN ZIJN...
... ZONDER DAT HIJ ONS DAARBIJ HELPT!
DAG MENEER VERWEG!

OLLE KAPOEN EN DE PLAGIAAN

IN HET BOS HUISDE SINDS KORTE TIJD EEN RAAR DIER, EEN PLAGIAAN. HET WAS EEN ONDEUGEND DIER, DAT IEDEREEN VEEL LAST BEZORGDE EN DAAROM HADDEN OLLE EN PUK AL VERSCHILLENDE KEREN GEPROBEERD DE PLAGIAAN TE VERJAGEN. MAAR DIE LIET ZICH ZO MAAR NIET WEGJAGEN, HIJ WAS ERG SLIM. ZE HADDEN GETRACHT HEM TE VANGEN IN EEN VALKUIL, DOCH DAT WAS OOK MISLUKT. MAAR NU HADDEN OLLE EN PUK EEN KOOI GEBOUWD MET EEN VALDEUR EN ZE WAREN ERVAN OVERTUIGD, DAT ZE DITMAAL DE PLAGIAAN WÉL TE PAKKEN ZOUDEN KRIJGEN.

TREKKEN, PUK! DIE DEUR MOET OMHOOG!

IK ZAL ZORGEN, DAT DE DEUR NIET NAAR BENEDEN KAN VALLEN. DAN KUN JIJ HET TOUW VASTBINDEN AAN DIE BOOMSTRONK.

MET EEN ZWARE PIN ZETTE OLLE DE DEUR VAST, MAAR HIJ MERKTE NIET, DAT DE PLAGIAAN AANDACHTIG ZAT TE KIJKEN NAAR ALLES WAT ER GEBEURDE.

ZO, NU MOETEN WE DE PLAGIAAN IN DEZE VAL ZIEN TE LOKKEN. DAN LATEN WE DE DEUR VALLEN EN WE HEBBEN HEM.
EN DEZE LEKKERE TAART IS EEN PRACHTIG LOKAAS.
TERWIJL OLLE ZICH BUKTE OM DE TAART TE PAKKEN EN PUK TOFFEL AANSTALTEN MAAKTE OM HET TOUW VAST TE KNOPEN, RUKTE DE PLAGIAAN DE PIN LOS. DE VALDEUR STORTTE OMLAAG ... HET TOUW SPANDE ZICH EN . . .

WORDT VERVOLGD

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden.

DE SPEURTOCHT

VAN ANGELA EN BERTO

Na een uitbarsting van de vulkaan Vesuvius komen Angela en Berto Baroni in Rome terecht, waar ze hun oom willen zoeken. Ze worden daar door twee schurken, Vittorio en Arrigo, meegenomen naar een afgelegen boerderij om verkocht te worden als werkkrachten in de mijnen. Ze weten te ontvluchten en kruipen in de achterbak van de auto, waarmee Vittorio en Arrigo terugkeren naar Rome. De auto wordt onderweg aangehouden door de politie, die Angela en Berto ontdekt. Vittorio en Arrigo worden gearresteerd en de hele bende, waar zij lid van zijn, wordt gevangen genomen.

NADAT de arrestantenwagen met de twee mannen en Margherita was weggereden en de inspecteur met Angela en Berto de auto nog stonden na te kijken, keerde de politieman zich tot de beide kinderen: „Jullie hebben ons een heel grote dienst bewezen, want hiermee zijn twee berichte kinderrovers en hun handlangers ingerekend. Geloof me, ze zullen hun gerechte straf niet ontgaan, maar laten we ons eerst met jullie toekomst bezighouden. Jullie begrijpen dat je niet bij ons op 't politiebureau kunt blijven wonen, ofschoon we samen misschien best een paar zaakjes zouden kunnen opknappen," zei de Inspecteur glimlachend.
„Ik zou best willen!" antwoordde Berto luchtigjes.
„Waar gaan we dan naar toe?" vroeg Angela een beetje angstig.

„Ik heb daar eens goed over nagedacht, maar een weeshuis is, althans voorlopig, de beste oplossing."
„Weeshuis?" Daar had Berto nog nooit van gehoord. „Wat is dat?"
„Dat is een inrichting waar ouderloze kinderen worden ondergebracht en opgevoed. Jullie zijn daar met 'n heleboel andere kinderen. De verzorging is er goed, je gaat er gewoon naar school en...."
„Ben je daar helemaal vrij?" was Berto's vraag, „of staat er een groot hek omheen?"
„Vrij? Wel, kijk eens, je bent er vrij, het is natuurlijk geen gevangenis, maar je mag daarom nog niet zomaar in en uit lopen wanneer je wilt. Verbeeld je, dat al die kinderen dat zouden doen, dan zou het een ongeregelde boel worden."
„Wanneer gaan we naar dat weeshuis?" wilde Angela weten.
„Ik heb vanmiddag de directrice opgebeld en ze zei dat Ik jullie direct kon brengen. We zullen daar dan nu maar meteen naar toe gaan, vinden jullie ook niet?"
Berto en zijn zusje wisten niet wat ze er van moesten denken en ze antwoordden niet.
„Nou, dan gaan we maar, jullie hebben verzorging nodig en jullie zullen het daar goed hebben," zei de inspecteur geruststellend.
„En als vader en moeder nu naar ons zoeken?" vroeg Berto.
„Ja, kijk eens, als jullie ouders komen opdagen dan zijn jullie geen weeskinderen en dan gaan jullie natuurlijk met je ouders mee, maar reken daar niet te veel op, kinderen. Overal wordt er natuurlijk navraag gedaan, maar de kans dat je ouders komen opdagen lijkt me heel klein; jullie zijn voorlopig het beste af in een weeshuis. Ik kom jullie daar gauw eens opzoeken," beloofde hij.
Ze waren weer in de auto gestapt en de inspecteur beval de chauffeur naar het weeshuis te rijden. Stil zaten Berto en Angela voor zich uit te staren. Ze dachten aan het huis.... voor ouderloze kinderen, terwijl de auto zijn weg zocht door het rumoerige verkeer. Ze reden langs drukke straten, prachtige gebouwen, pleinen met grote fonteinen en prachtige beelden, maar de kinderen hadden er geen oog voor. Het weeshuis vulde hen met een onbestemde vrees. De afgelopen dagen hadden hun aandacht zo bezig gehouden, dat ze eigenlijk weinig gelegenheid hadden gehad goed te beseffen in welke toestand ze verkeerden, maar nu begon die langzaam tot hen door te dringen.
Nu zou er een einde komen aan hun omzwervingen. Ze gingen terug naar een geregeld leven, waarvan de regels echter niet door hun vader zouden worden vastgesteld, maar door een directrice of zoiets. Het zou daar wel wat anders zijn dan het vrije leven op de vulkaanhelling.
Met een ruk kwam de wagen tot stilstand en de chauffeur draaide zich om. „Het weeshuis, inspecteur!"
„Mooi," antwoordde deze. „Wacht hier op me, ik ben zó terug," en hij liet de kinderen uitstappen. Ze stonden voor een groot, hoog, grijs gebouw. Een blauwmarmeren stoep leidde tot een brede deur. Naast de deur hing een ouderwetse trekbel. Juist toen de politieman wilde bellen, werd de voordeur van binnen uit geopend en er verscheen een oude grijze dame, die zich echter van de inspecteur, Berto en Angela niets aantrok. Ze werd gevolgd door een heel stel kinderen. Eerst een rij meisjes, allemaal in grijze jurkjes met zwarte lange kousen, en daarna volgden, óók twee aan twee, de jongens. Ook zij waren in het grijs. Grijze broek en grijze blouse. Het leken wel allemaal broertjes en zusjes met één moeder.
Met grote ogen staarden Berto en Angela naar de voorbijtrekkende groep. Beneden aan de stoep liet de dame de kinderen aansluiten en toen ze allen buiten waren, stapte de Inspecteur naar binnen.

Haar stem klonk even dof en kleurloos als de klok in de gang....,

De wagen stopte. „Hier is het weeshuis, inspecteur!" zei de chauffeur.

Angela en Berto bleven nog even staan. Verschillende kinderen staarden naar hen en wezen elkaar op de twee haveloos geklede kinderen, die op het punt stonden het weeshuis binnen te gaan. Anderen lachten om hun gescheurde kleren, maar de dame voorop riep luid: „Kinderen, opletten!" en daarna noemde ze de titel van een vrolijk lied, waarop ze tot drie telde. Alle kinderen begonnen tegelijk te zingen en daarmee was hun middagwandeling begonnen.

„Kom kinderen!" klonk de stem van de inspecteur, die al in de lange gang stond, maar Berto en Angela aarzelden nog. Het leek hun hier allesbehalve prettig, al die rare stadskinderen in hun grijze kleren, natuurlijk weeshuis-kleren. Zingen als de juffrouw het gebiedt en in de rij lopen....

Angela greep Berto bij de hand en beiden volgden de inspecteur. Toen ze bij een deur kwamen waarop stond: „Bezoekers hier melden", klopte de inspecteur aan en een oude man met een ijzeren brilletje op, opende een raampje in de deur. „Ik ben hier met twee kinderen, de kinderen Baroni. Ze worden verwacht," verklaarde de inspecteur, terwijl hij zijn armen rond de schouders van de kinderen sloeg.

„Baroni?" herhaalde het mannetje. „Een ogenblik." Het luikje ging weer dicht en de bezoekers moesten wachten. Het was een lange, vrij donkere gang. Aan beide zijden hingen lange kapstokken aan de muren en Berto zag in gedachten een lange rij grijze jassen er aan hangen. Aan het einde van de gang hing een grote ouderwetse klok, die op dat moment vijf doffe, kleurloze slagen liet horen. Het raampje ging open en weer verscheen het hoofd met het brilletje. „Een ogenblikje," klonk het en wederom verdween het rimpelige gezicht, maar het luikje bleef open en even later ging zelfs de hele deur open en verscheen het mannetje, dat zeker de portier was, in levende lijve.

„Wilt u mij volgen?" zei hij met krakende, maar niet onvriendelijke stem, terwijl hij over zijn bril een ogenblik de kinderen opnam. Diep voorover gebogen slofte het mannetje daarna de kille gang door en een binnenplaats op. De zon zou hier kunnen doordringen als de muren er omheen maar niet zo hoog waren. Het was kennelijk een heel oud gebouw dat in vroeger jaren had dienst gedaan als kazerne.

Ze volgden de portier, door een tweede deur, weer een gang door en even verder klopte de oude man aan. „De directrice," bromde hij, terwijl hij de inspecteur schuin aankeek.

„Eerst kloppen," las Berto op een bordje naast de deur.

Het spannende avontuur van twee Italiaanse kinderen, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

„Binnen!" klonk een stem en weinige ogenblikken later stond de inspecteur met Angela en Berto in de kamer van de directrice.

„...en dit zijn Angela en haar broer Berto Baroni, over wie ik u opbelde," vervolgde de politieman, nadat hij eerst zichzelf had voorgesteld.

Onderzoekend liet de nog vrij jonge vrouw haar blik over de kinderen gaan en even schudde ze met het hoofd. „Tjonge, wat zien ze er uit," maar dan probeerde ze een glimlach te voorschijn te brengen.

„Ik ben juffrouw Campa, de directrice van deze inrichting," verklaarde ze en haar stem klonk even dof en kleurloos als de klok in de gang.

„Ik dacht, dat deze vrouw óók wel in 't grijs zou zijn," mompelde Berto tegen Angela, maar de directrice ging alweer verder. „Zo, zo, en komen jullie bij ons wonen, kinderen?"

„Nou, liever niet!" wilde Berto uitroepen, terwijl Angela haar schouders ophaalde en vragend de inspecteur aankeek.

„Ze moeten hier ondergebracht worden," verklaarde deze. Hij had al lang gezien, dat het de kinderen tot nu toe niet was meegevallen. „Het zijn kinderen die de vrijheid gewend zijn. Ze hebben met hun ouders altijd op de helling van de Vesuvius gewoond, maar de uitbarsting.... u begrijpt de rest wel. Het is nog niet helemaal zeker dat hun ouders niet meer leven. In elk geval zit er nu niets anders op dan ze hier in het weeshuis op te nemen. Ze hadden arme ouders en verder geen familie," voegde de inspecteur er zachtjes aan toe, terwijl hij de directrice veelbetekenend aankeek.

Deze fronste de wenkbrauwen, wat haar er een ogenblik kwaadaardig uit deed zien. „Nou, we hebben nog wel plaats voor ze," antwoordde zij, „alleen is het leven hier wel wat anders dan op de helling van een vulkaan, hier ben ik soms de vulkaan, zo voel ik me tenminste als ik erg kwaad ben, en dat is hier wel eens nodig met zoveel kinderen."

De inspecteur glimlachte even en zei: „Ze zullen hier gauw genoeg wennen, denken jullie ook niet, kinderen?" Maar er kwam geen antwoord.

„Straks eerst lekker baden en dan zullen we jullie netjes aankleden," zei juffrouw Campa en even ging haar blik over de gescheurde kleren, die de kinderen nog droegen, „en dan kunnen jullie naar de andere kinderen. Die zijn op het ogenblik aan het wandelen."

„We hebben vanmorgen al gebaad," verklaarde Angela en de inspecteur voegde er snel aan toe: „Op ons bureau hebben ze een flink bad kunnen nemen. Ze zagen er verschrikkelijk uit."

„Dan doen we het hier nog eens goed over. Je bent toch zeker niet bang voor water?" ratelde de directrice verder. „Jij krijgt een mooi jurkje," en ze keek Angela zo vriendelijk mogelijk aan. Daarna keerde ze zich tot Berto: „En voor jou hebben we een keurige broek met blouse!"

„Grijs zeker?" liet de jongen zich ontvallen, vóór hij er zelf erg in had. — „Nou, wat mankeert daar aan?" vroeg de directrice verontwaardigd.

Berto antwoordde niet, maar de directrice wachtte daar trouwens ook niet op. „Vind je, wat je daar aan hebt, misschien beter?" maar dan glimlachte ze alweer. „Je zult je zelf niet terugkennen!"

Toen ze even later weer buiten stonden, zagen ze er uit als echte weeskinderen.

„Blijven we bij elkaar?" informeerde Berto voorzichtig, de inspecteur aankijkend en deze keek op zijn beurt de directrice aan.

„Bij elkaar? Hoezo? Je bedoelt jij en je zusje bij elkaar?" en de glimlach van zojuist was als bij toverslag verdwenen.

„Ik moet op haar passen heeft moeder gezegd. Ik pas altijd op haar!" zei de jongen plechtig.

„Kijk eens hier, Berto, zo heet je toch, nietwaar? Ik weet natuurlijk niet hoe jullie daar op de vulkaan leefden, maar hier zijn jongens en meisjes gescheiden."

„Maar zij is mijn zusje...."

„We hebben hier veel broertjes en zusjes, alle kinderen zijn hier broertjes en zusjes van elkaar.

We zijn één grote familie, maar we hebben twee slaapzalen, een voor de meisjes en een voor de jongens. Je hoeft dus verder niet meer voor je zusje te zorgen. Dat doen wij wel."

„Ik blijf bij Berto," klonk het plotseling uit de mond van het meisje. „Hij is mijn broer."

„Nou je kunt elkaar zoveel zien als je wilt, hoor; wacht maar, jullie zullen 't wel merken! Alle kinderen zijn hier graag," antwoordde de vrouw.

Berto herinnerde zich het kleine grijze leger dat hij bij de voordeur had gezien, hij hoorde de grijsharige juffrouw nog tellen: „een, twee, drie", en hij kon zich moeilijk voorstellen dat al die kinderen hier graag waren; hier, in dit weeshuis met grijze kleren, de kille donkere gang en een directrice met zo'n kwaad gezicht.

„Ik moet er nu vandoor, kinderen," zei de inspecteur opeens. Even scheen hij te weifelen. „Deze kinderen hebben zojuist 'n bende kinderrovers helpen oprollen."

vervolgde hij tot de directrice. „Ze zullen u die geschiedenis wel eens vertellen. Het had maar heel weinig gescheeld of ze waren nooit in uw weeshuis terecht gekomen."

Eén ogenblik leek het alsof de directrice dat nu niet zo spijtig gevonden zou hebben, maar ze zei snel: „Heeft u verder nog gegevens over de kinderen, inspecteur?"

„Nee, helaas niet. Ik weet alleen wat ik van hen zelf gehoord heb. Er is verder niets over hen bekend. Wel, Berto en Angela, dan moet ik jullie nu verlaten. Ik kom jullie nog wel eens opzoeken hier. Misschien vindt mevrouw 't wel goed, als jullie mij eens op mijn bureau komen opzoeken. Kinderen, die de politie zulke goede diensten hebben bewezen, kunnen bij ons altijd vrij binnenlopen, hoor."

Toen hij dit gezegd had, stapte de politieman op. Angela beet op haar onderlip om zich goed te houden, terwijl haar broer nog iets scheen te willen zeggen, maar hij slikte zijn woorden haastig weg en gaf de inspecteur een ferme hand. Het volgende ogenblik waren ze alleen met de directrice.

„Nu moet ik eerst jullie namen, leeftijd, geboortedatum en woonplaats hebben, kinderen. Weten jullie die?"

„Ja, natuurlijk!" antwoordde Berto en hij wist precies te vertellen wat de directrice wilde weten. Zelfs de volledige namen van hun ouders. Op dat moment hoorden ze buiten een geroezemoes van kinderstemmen en weer fronste de vrouw tegenover hen de wenkbrauwen. Ze scheen zich nogal op te winden. Kwaad stond ze van haar stoel op en ging naar de deur, die ze met een ruk opende. „Wat moet al die herrie voorstellen?" riep ze en onmiddellijk was het muisstil in de gang. Het waren de kinderen, die zo juist van hun „wandeling met zang" waren teruggekeerd en nu op weg waren naar de eetzaal. Een van de jongens scheen zich maar weinig van de directrice aan te trekken en lachte luid om wat een andere jongen hem in het oor fluisterde.

„Kom jij eens hier, Victor!" schreeuwde de vrouw kwaad en ze greep de jongen bij z'n kraag, waarna ze hem danig door elkaar schudde. „Weer ongehoorzaam? Wat moeten deze kinderen hier wel van jullie denken?" en ze wees op Angela en Berto achter haar. „Je hebt in die tijd dat je hier bent nog niet veel geleerd!" voegde ze Victor toe.

De jongen antwoordde niet, maar keek langs de directrice haar kamer in, waar hij Angela en Berto zag staan. Lachend gaf hij hun een knipoogje en de hardhandige behandeling van de directrice scheen niet de minste indruk op hem te maken.

„Schiet op, naar de eetzaal!" vervolgde de directrice, terwijl ze de jongen los liet. Nog even loerde deze naar binnen en holde toen achter de andere kinderen aan.

„Kom," wenkte ze Berto en Angela, „jullie moeten eerst maar eens andere kleren aantrekken, want zó kunnen jullie toch niet in onze eetzaal verschijnen. We houden hier van orde en netheid, onthoudt dat maar vast."

De twee kinderen volgden haar de gang door en even later verdwenen ze door 'n kleine deur, waarop „magazijn" te lezen stond.

Toen ze een kwartiertje later weer in de gang kwamen, droeg Angela een grijze jurk met zwarte kousen, terwijl Berto 'n grijze broek en grijze blouse aan had. Beiden droegen nu zwarte schoenen. Echte weeskinderen waren ze nu.

„Kom maar met me mee!" zei de directrice, nadat ze haar goedkeurende blik over hen had laten gaan. „Naar de eetzaal."

Aan het einde van de gang was een glazen deur en daar achter zagen ze de grijze groep aan enkele lange tafels zitten.

„Stille!" gebood de directrice met luide stem, toen ze binnen stonden. Alle ogen waren nu op hen gericht.

„Dit zijn Berto en Angela. Van nu af aan wonen zij ook bij ons." Even zweeg ze, terwijl de kinderen de beide nieuwelingen opnamen. Toen vervolgde ze: „Zoeken jullie ieder maar een plaatsje tussen de anderen. Jullie moeten alles gewoon met hen meedoen."

Schoorvoetend liep Berto, met zijn zusje aan de hand, op een van de tafels af, waar hij meende een open plaatsje te zien, maar opeens ontdekte hij de jongen Victor, die hij in de gang al even had ontmoet en vlug trok hij Angela met zich mee. Victor ruimde een plaatsje voor Berto en zijn zusje in en bromde: „Trek je maar niets van dat mens aan. Ze is niet zo kwaad."

Wat onwennig en niet erg op hun gemak keken Berto en Angela in het rond. Tjonge, waar waren ze in verzeild geraakt?

„Vanavond, dàn kun je lachen!" fluisterde Victor.

„Vanavond?" vroeg Berto. „Wat is er dan?"

„Dan gaat ze door haar bed!" zei Victor, die moeite had om zijn lachen te houden.

Berto loerde even in de richting van de directrice, die nog bij de glazen deur stond en streng naar de etende kinderen keek. Het leek hem wel een leuk plan!

„Vanavond kun je lachen!" fluisterde Victor. „Dan zakt ze door haar bed!" Berto loerde even in de richting van de directrice....

Hoe zal dat nu weer gaan aflopen...? De volgende week lees je hier meer over.

WALT DISNEY'S
GOOFY
ZIET ZE VLIEGEN
KIJKEN NAAR HET LANDEN EN OPSTIJGEN VAN VLIEGTUIGEN IS TOCH EIGENLIJK EEN REUZEN GEZELLIGE BEZIGHEID!
DAT IS EEN LEUKERDJE, DIE KLEINE GROENE, DIE DAAR VLAK VOOR M'N NEUS GEPARKEERD STAAT!
NOG NOOIT HEB IK EEN VLIEGTUIG VAN ZO DICHTBIJ GEZIEN! LEUK!
ZE VINDEN HET VAST NIET ERG ALS IK EVEN IN DE CABINE GA ZITTEN . . .
HIHI! WAT ZAL MICKEY EEN OGEN OPZETTEN ALS IK HEM VERTEL DAT IK IN EEN ECHT VLIEGTUIG GEZETEN HEB!
TJOEP-TRA-LA-LA! ZO VLIEGEN WE LEKKER HOOG IN DE LUCHT...
WROEF! GRR!
GOEIE GRUTJES! IK DRUKTE PER ONGELUK DAT KNOPJE IN!
FLARRR!
HOE MOET IK DIE MOTOR STIL ZETTEN?
R.R.R.R.R!
DE POLITIE ZIT ONS VLAK OP DE HIELEN, BULLES!
MAAK JE GEEN ZORG! DAAR STAAT NET EEN VLIEGTUIG STARTKLAAR!
PIE-IEP!

VOORUIT, VRIEND, STIJG OP!
WIE . . . IK?

M-M-MAAR IK-IK H-HEB-H-HELEMAAL GEEN V-VERSTAND VAN VLIEGEN! IK HEB HET NOOIT GELEERD! IK KAN ER HEUS GEEN SLAG VAN!
GEEN PRAATJES! BRENG DIE KIST DE LUCHT IN, ANDERS...

NOU · SLIK · DAN MOETEN JULLIE HET ZELF MAAR WETEN, HOOR!
ZO, DAT IS VERSTANDIGER TAAL!

ZEG! WE HEBBEN BEHOORLIJK DE VAART ER IN! WORDT HET GEEN TIJD DAT WE VAN DE GROND KOMEN? OMHOOG MET DAT DING!
IK ZAL EENS ZIEN WAT IK VOOR U KAN DOEN, HEREN!
WROEM!
WAAAA!
POLITIE
WE ZIJN TE LAAT! DAAR GAAN ZE ER NET VANDOOR, JAMMER!

HÉ, DACHT JIJ DAT ER GEEN EINDE KOMT AAN DE STARTBAAN?
VOORUIT, GA DE LUCHT IN! EN VLUG!
TWENG!
IK DOE M'N BEST, HEREN!

HOERA, HIJ GAAT OMHOOG! HET IS ME GELUKT!
Ah!
BONK!
STEIL!

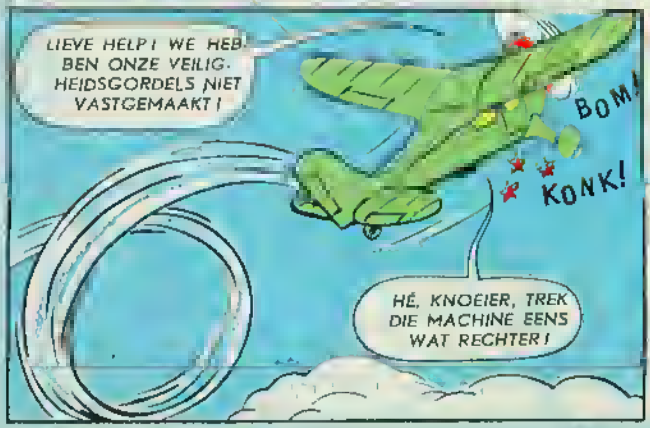
LIEVE HELP! WE HEBBEN ONZE VEILIGHEIDSGORDELS NIET VASTGEMAAKT!
BOM!
KONK!
HÉ, KNOEIER, TREK DIE MACHINE EENS WAT RECHTER!

ZO, NU VLIEGEN WE MOOI RECHT, MAAR . . . WAT GEK, DAT DE GROND OPEENS BOVEN ONS IS, HÈ?

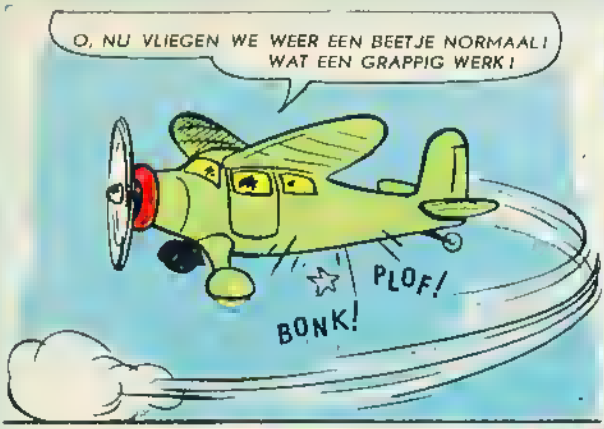
O, NU VLIEGEN WE WEER EEN BEETJE NORMAAL! WAT EEN GRAPPIG WERK!
PLOF!
BONK!

ZAL IK JOU EENS WAT VERTELLEN, DORUS? IK GELOOF DAT DIE KNAAP ER ÉCHT NIETS VAN KAN!
DAT HEB IK JULLIE TOCH GEZEGD! MAAR IK LEER HET WEL!

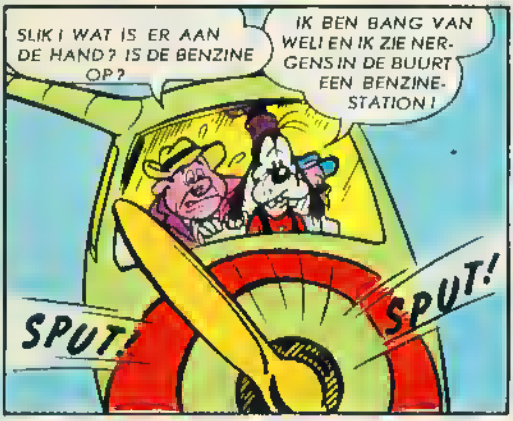
SLIK! WAT IS ER AAN DE HAND? IS DE BENZINE OP?
IK BEN BANG VAN WEL! EN IK ZIE NERGENS IN DE BUURT EEN BENZINESTATION!
SPUT!
SPUT!

HOERA! DAAR ZIE IK EEN HEEL KLEIN, PIETEPEUTERIG VLIEGVELDJE! DAAR HEBBEN ZE VAST WEL BENZINE!

IK GA ER METEEN RECHT OP AF! HOU JE VAST!
NEE! NEE!
IN GLIJVLUCHT, UILSKUIKEN! IN GLIJVLUCHT!

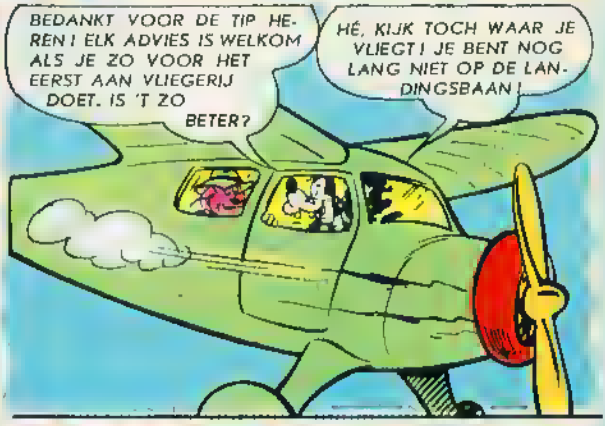
BEDANKT VOOR DE TIP HEREN! ELK ADVIES IS WELKOM ALS JE ZO VOOR HET EERST AAN VLIEGERIJ DOET. IS 'T ZO BETER?
HÉ, KIJK TOCH WAAR JE VLIEGT! JE BENT NOG LANG NIET OP DE LANDINGSBAAN!

HOEPS! IK HEB NOOIT GEWETEN DAT EEN WEILAND ZO HARD WAS! NEEM ME NIET KWALIJK HOOR!
OEI!
AU!
BONK!
BONK!

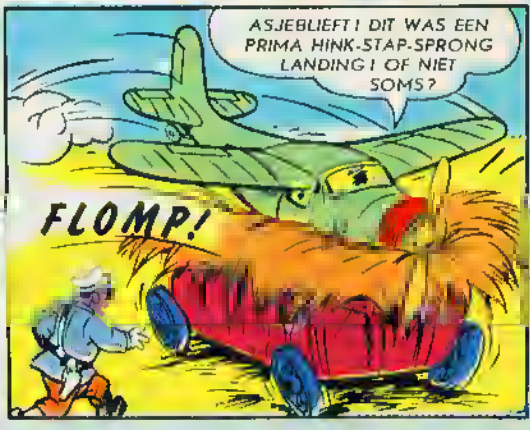
ASJEBLIEFT! DIT WAS EEN PRIMA HINK-STAP-SPRONG LANDING! OF NIET SOMS?
FLOMP!

WAT JAMMER! HET INTERESSANTSTE DEEL VAN DE REIS HEBBEN ZE NET GEMIST?
HET ZIJN KEIHARDE BOEVEN, MAAR ZE KONDEN NIET TEGEN DAT STUNTVLIEGEN VAN JOU! ZE ZIJN FLAUWGEVALLEN!
STUNTVLIEGEN? WAT ZEGT U ME DAAR? WELNEE, IK KAN NOG GEEN CAPRIOLEN UITHALEN, DIT WAS MIJN EERSTE LES PAS!
HOE IS HET MOGELIJK!
HOOR JE DAT? HIJ WEET NIETS VAN VLIEGEN AF!
HIHIHI!
FANTASTISCH!
WAT ZAL MICKEY OPKIJKEN ALS IK HEM VERTEL DAT IK IN ZO'N GROTE HEB GEZETEN!
LIEVE HELP!
MOET JE EENS KIJKEN WAAR HIJ NU IN ZIT!
KOM ONMIDDELLIJK UIT DAT VLIEGTUIG! VOORUIT! VLUG!
ZOET MAAR, WEES MAAR NIET BANG. IK ZAT ZO MAAR EEN BEETJE.
JE BENT EEN FLINKE VENT EN EEN HELD EN NOG VEEL MEER, MAAR VEILIGHEID GAAT VOOR ALLES, VIND JE NIET?
NATUURLIJK!
EN DAAROM ZULLEN WE IETS GEVEN, WAARMEE JIJZELF EN IEDEREEN VEILIG IS!
NOU, HOE ZIT DIE VEILIGHEIDSGORDEL? GA NU JE GANG MAAR, HOOR!
ZO KAN HIJ TENMINSTE NERGENS BROKKEN MAKEN. HIHI!
OE! MOET JE DIE STRAALJAGER DAAR EENS ZIEN.

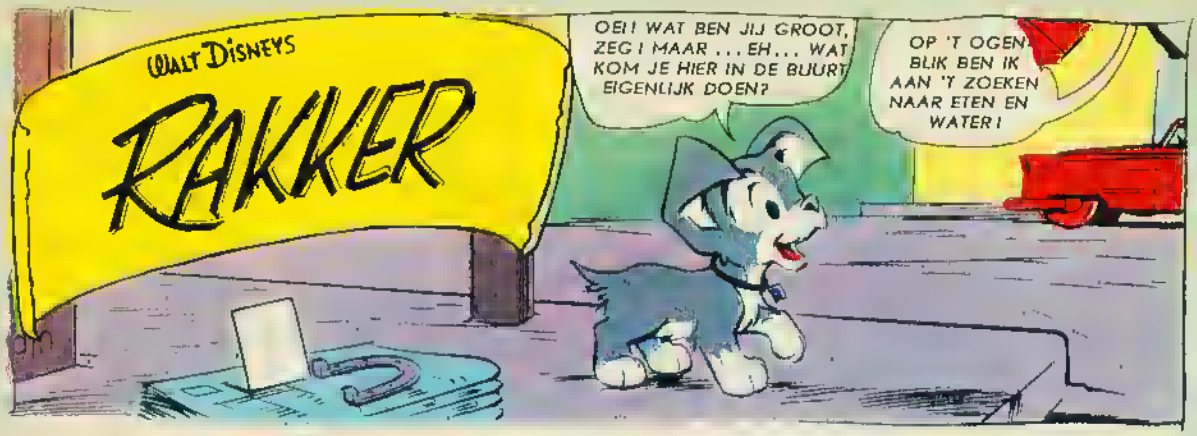
WALT DISNEYS
RAKKER
OEI! WAT BEN JIJ GROOT, ZEG! MAAR ... EH... WAT KOM JE HIER IN DE BUURT EIGENLIJK DOEN?
OP 'T OGENBLIK BEN IK AAN 'T ZOEKEN NAAR ETEN EN WATER!

KOM DAN MAAR! MOEDER ZAL HET VAST NIET ERG VINDEN ALS IK NU EEN GAST MEEBRENG!
DAT IS DAN REUZE AARDIG VAN JE MOEDER!

MAM, IK HEB 'N VRIEND MEEGEBRACHT, DIE BIJ ONS KOMT ETEN!
DAT IS LEUK, RAKKER! EEN BAKJE MET WATER STAAT VOOR HET HOK, BEGIN DAAR MAAR MEE, DAN ZAL IK ZO WAT KLUIVEN BRENGEN!

ER ZIT LANG NIET GENOEG WATER IN DAT BAKJE, HOOR MAM!
ONZIN! NOG GEEN TIEN MINUTEN GELEDEN HEEFT ONS BA...

W-WAT?!
HÉ, U BENT HELEMAAL NIET BELEEFD TEGEN ONZE GAST, MAM!
EH... HOE MAAKT U HET, MEVROUW? MIJN NAAM IS HANS! AANGENAAM!

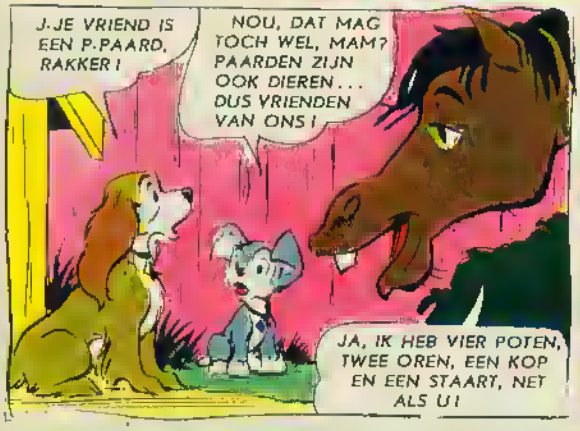
J-JE VRIEND IS EEN P-PAARD, RAKKER!
NOU, DAT MAG TOCH WEL, MAM? PAARDEN ZIJN OOK DIEREN... DUS VRIENDEN VAN ONS!
JA, IK HEB VIER POTEN, TWEE OREN, EEN KOP EN EEN STAART, NET ALS U!

HM, NOU JA, VOORUIT DAN MAAR! WIL JE EEN KLUIF, HANS?
EEN KLUIF?! HEEFT U GEEN HAVER?
HAVER? TOE MAAR, WAT BEN JIJ KIESKEURIG, ZEG!

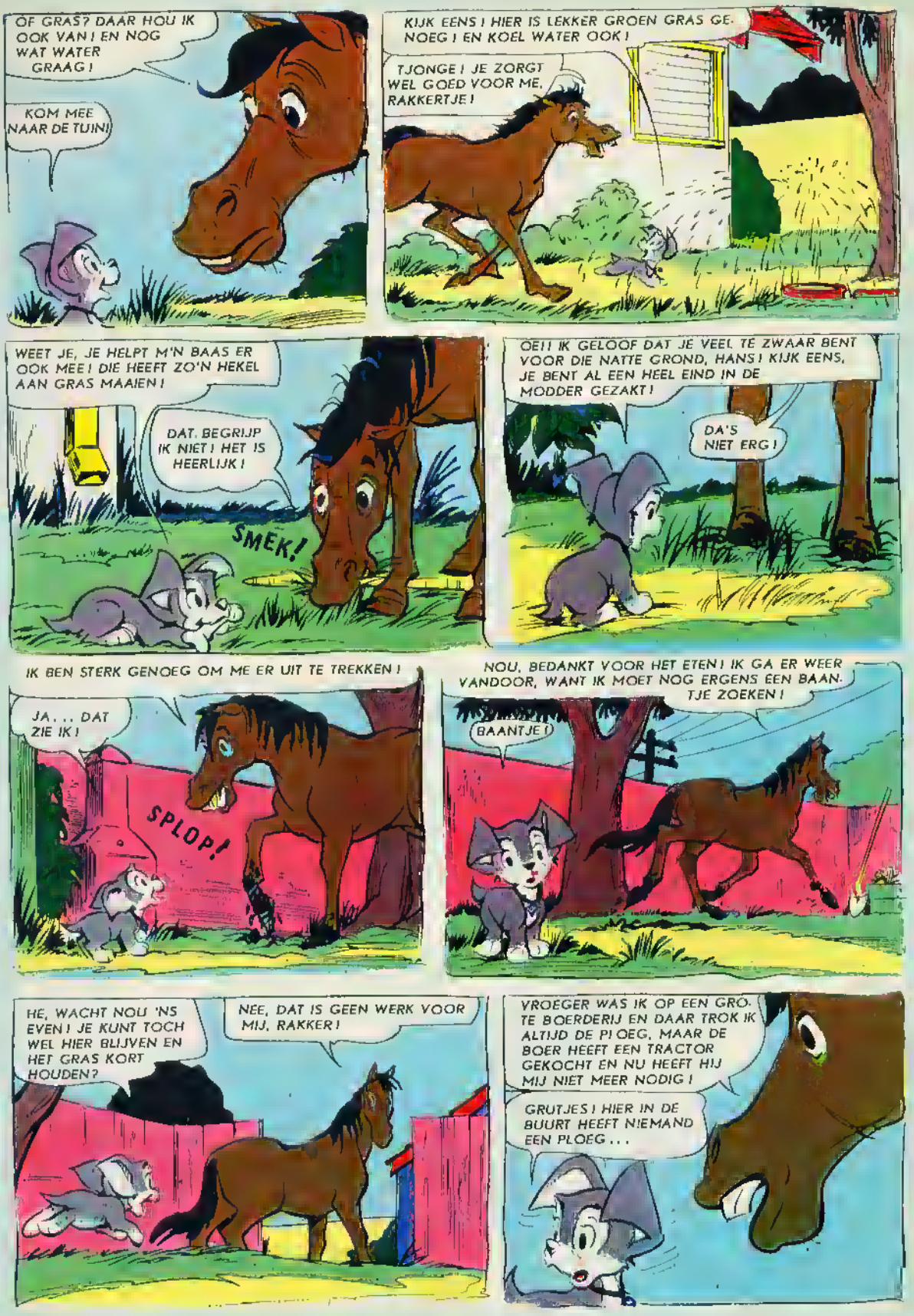
OF GRAS? DAAR HOU IK OOK VAN! EN NOG WAT WATER GRAAG!
KOM MEE NAAR DE TUIN!
KIJK EENS! HIER IS LEKKER GROEN GRAS GENOEG! EN KOEL WATER OOK!
TJONGE! JE ZORGT WEL GOED VOOR ME, RAKKERTJE!
WEET JE, JE HELPT M'N BAAS ER OOK MEE! DIE HEEFT ZO'N HEKEL AAN GRAS MAAIEN!
DAT BEGRIJP IK NIET! HET IS HEERLIJK!
SMEK!
OEI! IK GELOOF DAT JE VEEL TE ZWAAR BENT VOOR DIE NATTE GROND, HANS! KIJK EENS, JE BENT AL EEN HEEL EIND IN DE MODDER GEZAKT!
DA'S NIET ERG!
IK BEN STERK GENOEG OM ME ER UIT TE TREKKEN!
JA... DAT ZIE IK!
SPLOP!
NOU, BEDANKT VOOR HET ETEN! IK GA ER WEER VANDOOR, WANT IK MOET NOG ERGENS EEN BAANTJE ZOEKEN!
BAANTJE!
HE, WACHT NOU 'NS EVEN! JE KUNT TOCH WEL HIER BLIJVEN EN HET GRAS KORT HOUDEN?
NEE, DAT IS GEEN WERK VOOR MIJ, RAKKER!
VROEGER WAS IK OP EEN GROTE BOERDERIJ EN DAAR TROK IK ALTIJD DE PLOEG, MAAR DE BOER HEEFT EEN TRACTOR GEKOCHT EN NU HEEFT HIJ MIJ NIET MEER NODIG!
GRUTJES! HIER IN DE BUURT HEEFT NIEMAND EEN PLOEG...

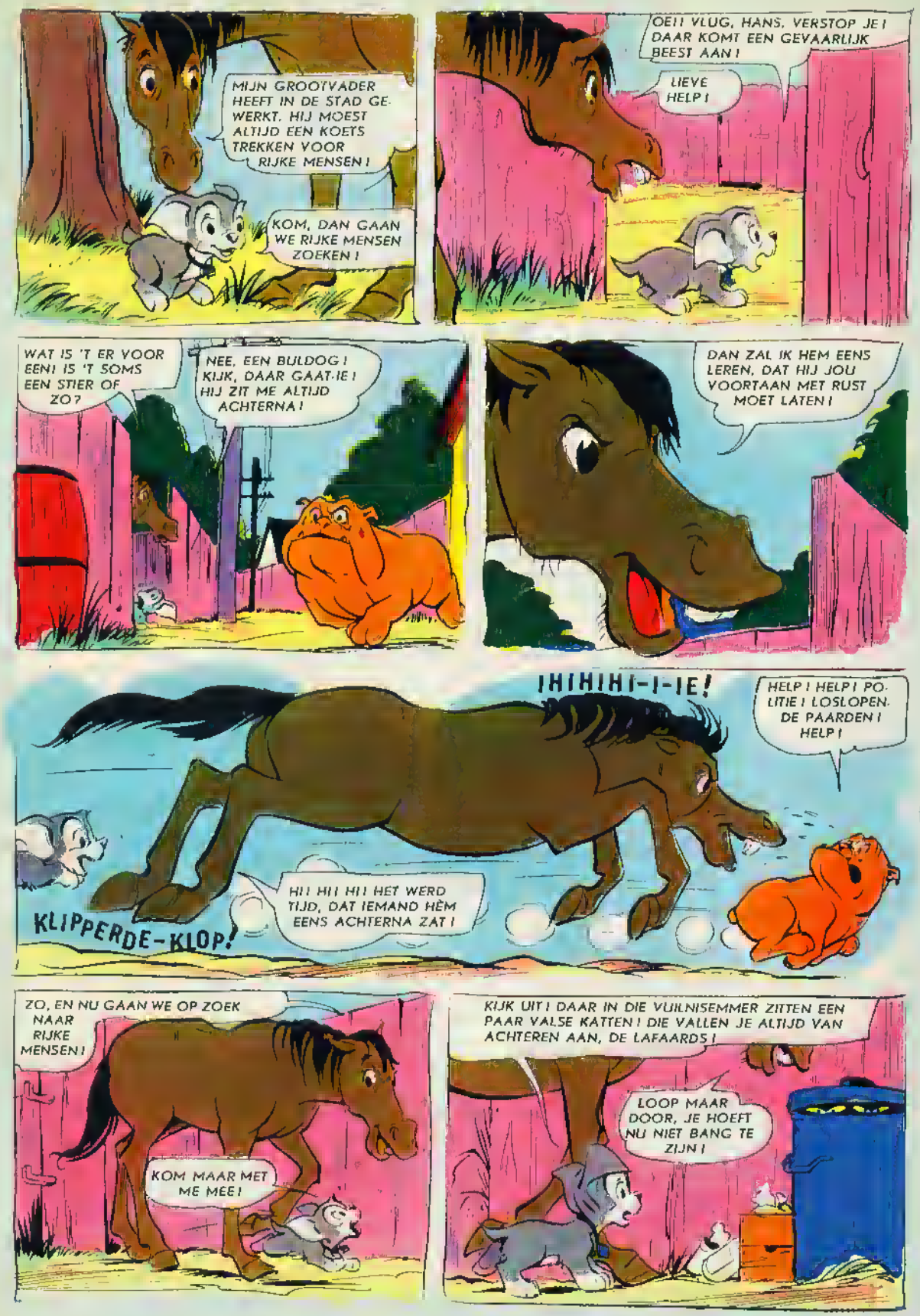
MIJN GROOTVADER HEEFT IN DE STAD GEWERKT. HIJ MOEST ALTIJD EEN KOETS TREKKEN VOOR RIJKE MENSEN!
KOM, DAN GAAN WE RIJKE MENSEN ZOEKEN!
OE!! VLUG, HANS, VERSTOP JE! DAAR KOMT EEN GEVAARLIJK BEEST AAN!
LIEVE HELP!
WAT IS 'T ER VOOR EEN! IS 'T SOMS EEN STIER OF ZO?
NEE, EEN BULDOG! KIJK, DAAR GAAT-IE! HIJ ZIT ME ALTIJD ACHTERNA!
DAN ZAL IK HEM EENS LEREN, DAT HIJ JOU VOORTAAN MET RUST MOET LATEN!
IHIHIHI-I-IE!
HELP! HELP! POLITIE! LOSLOPEN DE PAARDEN! HELP!
KLIPPERDE-KLOP!
HI! HI! HI! HET WERD TIJD, DAT IEMAND HÈM EENS ACHTERNA ZAT!
ZO, EN NU GAAN WE OP ZOEK NAAR RIJKE MENSEN!
KOM MAAR MET ME MEE!
KIJK UIT! DAAR IN DIE VUILNISEMMER ZITTEN EEN PAAR VALSE KATTEN! DIE VALLEN JE ALTIJD VAN ACHTEREN AAN, DE LAFAARDS!
LOOP MAAR DOOR, JE HOEFT NU NIET BANG TE ZIJN!

WEES TOCH EEN BEETJE VOORZICHTIG! HET ZIJN VRESELIJK GEMENE BEESTEN!
HM...
KLENG!
KIJK, IK KAN VAN VOREN EN VAN ACHTEREN VECHTEN!!
TJONGEJONGE, HARTELIJK BEDANKT VOOR ALLES WAT JE VOOR ME GEDAAN HEBT!
JIJ HEBT AL ZOVEEL VOOR MIJ GEDAAN, DAT IK WEL EENS IETS TERUG MOCHT DOEN, RAKKER! KOM, WE GAAN!
LATEN WE 'NS GAAN KIJKEN IN DE STAL!
HIER WONEN ZULKE RIJKE MENSEN, DAT ZE MINSTENS ÉÉN KOETS HEBBEN!
OEI, ALLEEN MAAR AUTO'S, ZIE JE WEL?
TJA, DAAR HOEVEN GEEN PAARDEN VOOR!
MAAR WACHT EENS! WE ZIJN NIET VER GENOEG GEGAAN! ER ZIJN PAARDEN! IK RUIK ZE!!
KIJK MAAR! DAAR IS EEN STAL MET RIJPAARDEN!
DACHT JE NOU ECHT, DAT JIJ HIER EEN BAANTJE ZOU KRIJGEN?
HA!
ONZE BAAS WIL ALLEEN MAAR RIJDEN OP VOLBLOEDS, NIET OP TREKPAARDEN!
BAH!

(ZUCHT!) ZE HEBBEN ME HIER OOK NIET NODIG, RAKKER! IK DENK, DAT IK MAAR EENS TERUG GA NAAR DE BOERDERIJ. (SNIK!)
WAT IS DAT NOU JAMMER, HE?
ZE HEBBEN ZELFS HOUTEN PAARDEN IN DE STAD!
O, AL EEN HELE TIJD HOOR! DAT IS EEN DRAAIMOLEN!
HÉ, MOET JE ZIEN, HANS! EEN VAN DE PAARDEN IS WEG...
DAT KOMT GOED UIT!
ZOU DE BAAS VAN DIT DING HET GOEDVINDEN!
IK DENK, DAT HIJ 'T ZELFS HEEL FIJN ZAL VINDEN!
KIJK EENS, MAX! IS ME DAAR EEN ECHT PAARD OP ONZE DRAAIMOLEN GESPRONGEN!
LIEVE HELP, JA! DAT IS NOG NIET EENS ZO GEK!
WE KWAMEN ER JUIST EEN TE KORT, DAAR IS VORIGE WEEK EEN DIEF MEE VANDOOR GEGAAN!
DE KINDEREN VINDEN HET PRACHTIG, KIJK MAAR!
NOU, IK HAD ECHT NIET MEER GEDACHT, DAT IK TOCH NOG EEN BAANTJE IN DE STAD ZOU KUNNEN VINDEN, RAKKER!
IK GA ER MAAR WEER VANDOOR!
WIL JE NIET 'NS MEERIJDEN?
IK DENK ER NIET AAN! ALS IK DUIZELIG WIL WORDEN GA IK WEL EEN KAT ACHTERNA ZITTEN OM EEN BOOM HEEN!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

ZOUT IN KLEUREN

In Canada wilde men eens iets anders. Altijd dat gewone witte zout op tafel is toch niets gedaan, dacht een zoutfabrikant en daarom begon hij het zout rood, geel en groen te kleuren.
„Zoutvaatjes met fris, gekleurd zout staan véél gezelliger op de ontbijttafel," zei hij....
Als we de kippen nu nog zover kunnen krijgen dat ze de eieren ook in allerlei mooie kleurtjes gaan leggen, dan gaan we beslist een vrolijk gekleurde toekomst tegemoet!

HEB JE DIE AL?

Kun je zo uit je hoofd zeggen van welke landen deze negen vlaggen zijn, die op deze postzegel zijn afgebeeld? Als je het niet kunt, is dat heus niet erg, want wij kenden ze ook niet allemaal. Maar we hebben het voor je uitgezocht.
Links bovenaan beginnen we met Ethiopië, dan volgt Ghana, daaronder Guinea, de vlag met de vele rode en witte strepen is van Liberia, vervolgens Libye en in de linkerbenedenhoek Marokko.
Nu gaan we naar rechts. Eerst de Soedan, dan Tunis en tenslotte de vlag van de Verenigde Arabische Republiek.
Dit zijn negen onafhankelijke Afrikaanse landen en het is speciaal om het accent op deze onafhankelijkheid te leggen dat Ghana (vroeger Goudkust), 'n land, dat pas sedert korte tijd op eigen wieken drijft, deze postzegel uitgaf.
Je ziet er verder de aardbol met het werelddeel Afrika naar ons toegekeerd, geflankeerd door de brandende toortsen der vrijheid.

BEREN LUISTEREN NAAR DE TELEFOON

In vroeger jaren liepen in Nederland alle telefoondraden boven de grond langs hoge palen. Toen wij nog jong waren, stonden wij vaak uren aan die telefoonpalen te luisteren. Als je namelijk je oor tegen zo'n paal drukte, hoorde je een eigenaardig gonzend geluid.
Wij dachten dat dit kwam, doordat er gesprekken door de telefoondraden gingen. Maar dat was natuurlijk niet zo!
Het gonzend geluid werd voortgebracht door de wind, die met de draden speelde.
In sommige delen van de Verenigde Staten heeft men nog zulke bovengrondse telefoondraden.
In een woest en dichtbebost gebied, waar zo'n telefoonleiding doorheen loopt, heeft men nu opgemerkt, dat wilde beren zich herhaaldelijk in de buurt van de telefoonpalen ophouden. Men heeft zelfs meerdere malen gezien dat een beer aan zo'n paal luisterde. Men veronderstelt nu dat de beren het gezoem, dat in de palen te horen is, voor het zoemen van bijen houden. En waar bijen zijn is honing, dat weet een beer maar al te goed en.. hij is dol op die zoete lekkernij!

BEN JE RAD VAN TONG?

Als je een jongen bent en je kunt zonder haperen of vergissingen te maken minstens 14 keer per minuut deze zin oplezen, word je later misschien nog wel eens een groot redenaar! Ben je echter een meisje en lukt het je deze moeilijke zin in ditzelfde vlugge tempo achter elkaar op te zeggen, dan moet je er beslist voor oppassen dat je later geen „babbelkous" wordt!

OEHOE!

Je zaagt een plankje triplex van 6 centimeter lang en 5½ centimeter breed.
Hierop lijm je een klein blokje hout, waarover de huls van een lucifersdoosje precies past. Vlak hierachter komt een tweede blokje van 5 x ⅓ x ½ centimeter.
Vervolgens teken je de uil over op doorschijnend papier.
Met behulp van carbonpapier (tussen het triplex en het doorschijnende papier) kun je nu, door met een niet te scherp gepunt potlood de lijnen over te trekken, de hele tekening op 't hout overdrukken.

Nadat je de uil hebt uitgezaagd, schuur je de houtkantjes netjes glad.
Dan komt het schilderen (natuurlijk heel netjes) aan de beurt.
Hiervoor heb je vier kleuren plakkaatverf nodig, namelijk: oranje, wit geel en zwart.
De randen om de ogen van de uil maak je wit, de snavel en de borst worden geel, terwijl je de kop zwart verft.
Het achterste plankje kleur je oranje, het onderste plankje maak je zwart.
Als de verf helemaal opgedroogd is, schuif je de uil tussen het achterste blokje en het lucifersdoosje.

TOM POES EN DE BEKER VAN ONK

HEER BOMMEL NAM DEEL AAN EEN AUTORALLYE VOOR SNELLE SPORTWAGENS. DAT WAS ZIJN LAATSTE KANS OM SPORTMAN VAN HET JAAR TE WORDEN EN DE GOUDEN DRINKBEKER TE WINNEN, DIE ONK, DE WOUDKONING TOEBEHOORDE. DEZE HAD AL GEDREIGD HEER BOMMEL IN IETS HEEL AKELIGS TE VERANDEREN, WANNEER HIJ HEM DE BEKER NIET TERUGBRACHT. DE WEDSTRIJD VERLIEP NIET ERG VOORSPOEDIG, MAAR GELUKKIG KREGEN ZIJ HULP VAN DE VUURELEMENTJES.

DE VUURELEMENTJES HADDEN DE OUDE SCHICHT ZO'N ENORME SNELHEID GEGEVEN, DAT HET VOERTUIG BIJ HET EINDE VAN EEN BERGPAD ALS EEN RAKET DE LUCHT IN SCHOOT . .

DOE DAN T-TOCH IETS, T-TOM POES... H-HET STUUR WERKT NIET M-MEER... EN DE R-REMMEN NIET EN HET G-GASPEDAAL OOK NIET... Z-ZO KOMEN WE N-NOOIT MEER OP DE GOEDE WEG!

WE M-MOETEN EERST WEER OP DE B-BEGANE GROND ZIEN TE KOMEN, HEER OLLIE... MAAR HOE?

TOM POES DACHT KOORTSACHTIG NA. ALS HIJ ER NIET GAUW WAT OP VOND...

IK HEB HET! DE BENZINE! ALS WE DE BENZINETOEVOER VERMINDEREN, WORDT DE VUURSTRAAL KLEINER EN DAN...

HET LUKT! 'WE DALEN... ALS WE NU NOG EENS KONDEN STUREN, HEER OLLIE!

HEEL GOED, JONGE VRIEND... IK HAD HET ZELF KUNNEN BEDENKEN! MAAR IK HEB OOK IETS BEDACHT, IETS HEEL VERNUFTIGS...

TOM POES DRAAIDE HET BENZINEKRAANTJE VOORZICHTIG EEN KLEIN BEETJE DICHT, HET GELOEI BIJ DE UITLAATPIJP NAM AF EN...

HEER BOMMEL WIERP ZIJN FORSE GESTALTE TEGEN DE ZIJKANT VAN DE OUDE SCHICHT, DIE DAARDOOR UIT BALANS RAAKTE...

IK HEB EEN MANIER GEVONDEN OM TE STUREN, LET MAAR EENS OP! WIL JE NAAR LINKS, DAN VERPLAATS JE HET EVENWICHT!

HOLA! H-HET LUKT N-NIET H-HELEMAAL, VREES IK...

HEER OLLIE, WAT DOET U?!

NOEEE!!!

DE OUDE SCHICHT, DIE EERST NOG EEN OVERZICHTELIJKE, RECHTE BAAN HAD GEVOLGD, BEGON NU ONDUIDELIJKE DRAAIINGEN TE BESCHRIJVEN.

OOH... IK WORD HELEMAAL DRAAIERIG! HIER KAN MIJN GESTEL NIET TEGEN...

GOOI UW GEWICHT TEGEN DE DRAAIING IN, HEER OLLIE, DAN ZAL IK MEER GAS GEVEN!

HET LUKTE... MET EEN RUK SCHOOT DE OUDE SCHICHT UIT DE GEVAARLIJKE SPIRAAL! VERVELEND WAS ALLEEN, DAT HET VOERTUIG EEN KOERSWIJZIGING HAD ONDERGAAN, DIE HET THANS IN BENEDENWAARTSE RICHTING DEED VOORTSUIZEN...

H-HELP! W-WE VLIEGEN OP DE AARDE AF! DIT KAN NOOIT GOED AFLOPEN! R-REM DAN TOCH, TOM POES!

DAT HELPT NIETS! NIETS HELPT MEER!

HET ENIGE DAT EROP ZAT, WAS HOPEN, DAT ZIJ NERGENS TEGENOP ZOUDEN VLIEGEN, AI S ZIJ DE GROND RAAKTEN...

HEER BOMMEL EN TOM POES HADDEN GELUK, HUN VOERTUIG BEVOND ZICH JUIST BOVEN DE SNELWEG, WAAR OVER DE „RAZENDE ROLAND" VAN DE MARKIES ZICH NAAR DE FINISH SPOEDDE...

PARBLEU... WAT IS DAT?! EEN VALLENDE STER? NAAR OUD GEBRUIK MAG MEN DAN EEN WENS DOEN... EDOCH, WAT VALT ER VOOR MIJ NOG TE WENSEN?

IK BEN IMMERS ZEKER VAN DE OVERWINNING? LAAT IK SPORTIEF ZIJN EN DIE ...EH... BOMMEL IETS TOEWENSEN...

DAT MIJN OVERWINNING EEN GEVOELIGE LES IS VOOR DE SUKKEL!

MAAR OMDAT HET GEEN VALLENDE STER WAS, WAT DE MARKIES ZAG, GING ZIJN WENS NIET IN VERVULLING...

ZAG U DAT, DAAR BENEDEN, HEER OLLIE? DAT LEEK DE AUTO VAN DE MARKIES WEL...

MOOI, JONGE VRIEND! DAT BETEKENT DUS, DAT IK AAN DE ...EH... KOP LIG. HET IS EEN PRETTIG GEVOEL ZICH BOVEN DE MARKIES VERHEVEN TE VOELEN, ALS JE BEGRIJPT, WAT IK BEDOEL!

ENKELE KILOMETERS VERDER RAAKTE DE OUDE SCHICHT MET EEN ZACHTE SCHOK HET WEGDEK. HEER BOMMEL HAD ZIJN ACHTERSTAND OP DE MARKIES VOLLEDIG INGEHAALD!

STUREN KAN IK OOK WEER... NU STAAT NIETS DE OVERWINNING IN DE WEG!

HÉ, KIJK DAAR EENS, JONGE VRIEND... DAAR ROLT EEN WIEL! WAAR ZOU DAT OPEENS VANDAAN KOMEN?

D-DAT IS ONS EIGEN W-WIEL, H-HEER OLLIE!!!

DAT LEEK TENMINSTE ZO. MAAR KORT DAAROP BLEEK, DAT DE WILDE RAKETVAART WAT ERG VEEL HAD GEVERGD VAN DE OUDE SCHICHT. ER WAREN WAT MOERTJES LOSGETRILD EN OPEENS...

OOK HET TWEEDE WIEL MAAKTE ZICH LOS VAN DE AUTO EN SPOEDDE ZICH NAAR EEN ONBEKENDE BESTEMMING. SCHUREND OVER HET WEGDEK KWAM DE OUDE SCHICHT MET EEN GEBROKEN AS TOT STAAN...

ACH... DIT IS TOCH WEL ZEER HARD, JONGE VRIEND .. IN HET ZICHT VAN DE HAVEN GESTRAND! ACH, ACH, ALS MIJN GOEDE VADER DIT HAD MOETEN MEEMAKEN...

OP ENIGE AFSTAND VAN DE PLEK, WAAR HEER OLLIE EN TOM POES NAAR EEN OPLOSSING ZOCHTEN, ZAT HET VOLTALLIG RALLYE-COMITÉ BIJEEN OM DE KOMST VAN DE EERSTE RIJDER AF TE WACHTEN. TOEN...

WE HADDEN HET TOCH NIET GEHAALD, HEER OLLIE... DE BENZINE IS OOK OP! HM... IN HET ZICHT VAN DE HAVEN, ZEI U? MISSCHIEN KUNNEN WE ONZE VOORSPRONG DAN TOCH NOG BENUTTEN...

FINISH

HE! WAT IS DAT?!

PAS OP!

UIT DE WEG!

JURY

DE LOSGERAAKTE WIELEN VAN DE OUDE SCHICHT HUPPELDEN DOELLOOS DE TRIBUNE OP, WAAR HUN KOMST DIEPE VERSLAGENHEID VEROORZAAKTE. HET WAS IMMERS DUIDELIJK, DAT HUN EIGENAAR TE KAMPEN HAD MET ERNSTIGE MOEILIJKHEDEN EN DAARDOOR WEL NIET ZOU KUNNEN WINNEN...

© 1959 Marten Toonder/De Geïllustreerde Pers N.V.
Alle rechten voorbehouden